

தூஷாந்திர

புரட்டாதி

மலர்

2000

வெள்ளீ

சந்திரியான் ஆக்ஷிய மலை கணபேஞ்சார்பே விரலவு

—
சிவமயம்

குறள் வழி

“வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மற்றைய எல்லாம் பிற.” [மனத்திட்பம்

பொருள்:-

வேலைத்திடம் என்பது அதனைச் செய்யும் ஒருவனுடைய மனவுறுதியேயாம் மற்றக் கருவிகளின் உறுதியெல்லாம் திட்பம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லத்தக்கனவன்று.

—
அருவே துணை

நற்சீந்தஸை

•—•

எங்கள் குருநாதன்

முச்சநிதிக் குப்பையிலே எங்கள் குருநாதன்
முடக்கிக் கிடந்திடென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
அச்சமொடு கோபமில்லா னெங்கள்குரு நாதன்
ஆனவத்தை நீக்கிவிட்டா னெங்கள்குரு நாதன்
பச்சைப் புரவியிலே எங்கள்குரு நாதன்
பாங்காக ஏறென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
தச்சன்கட்டா வீட்டிலே எங்கள்குரு நாதன்
தாவுபரி கட்டென்றா னெங்கள்குரு நாதன்.

(9)

* * * நான் ச்சுடர் * * *

வெளியீடு - 2

கடar - 33

2000 புரட்டாதி

பொருளடக்கம்

1)	சைவநேறி, உலகு தழுவியநேறி	1 . 3
2)	நல்லூர்த் தேரடியிற் சித்தர்கள் வாழ்வு	4 . 7
3)	வினா நகர காலத்தில் முருக வழிபாடு	8 . 13
4)	சூர்மா மடியத்தோடு வேலவன்	14 . 17
5)	உள்நோயும், கோவிலும்	18
6)	மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்	19 . 22
7)	இதுதான் இந்துமதம்	23 . 26
8)	சைவசமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்	27 . 29
9)	பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்லர்	30 . 32
10)	ஸ்ரீ முருக மந்திரம்	33 . 35
11)	சந்நிதியான்	36 . 38
12)	நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவி புரிந்தோர் விபரம்	39 . 41
	மாணவர் பக்கம்	
13)	சந்நிதிச் செலவும் பேணப்பட	42 . 43
14)	Easy Way to Learn English (Part 28)	• 44

அன்பளிப்பு :

மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சுக்கம் - சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

தொண்டைமானாறு.

“ஞானச்கூடி”

ஆவணி மாத வெளியீடு

எ - திரு.

ஒ - இலக்ஷ்மி

வெளியீட்டுரை :-

ஆவணி மாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை யா / நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலய ஆசிரியர் திரு. ஐ. செல்வராசா அவர்கள் வழங்கினார்கள். அவர் தமது ஆரம்ப உரையில் இங்கே இடம் பெறும் பல்வேறு சிறப்பான செயற்பாடுகளையும், அதற்கு மூலகாரணமாக அமைந்திருக்கும் ஆச்சிரமம், பேரவை என்பவற்றின் பங்கு, பணிகளை எல்லாம் எடுத்துக்கூறினார்கள். முக்கியமாக இவர்கள் தமது நிதிச் செயற்பாடுகளை சிறப்பாகவும், சிக்கணமாகவும் பயன்படுத்துவதால் சமூகத்திற்கு பயன்படுகின்ற நல்ல பல காரியங்களை செய்ய முடிவதையும் கூட்டிக்காட்டினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை :-

மதிப்பீட்டுரையை சௌவப்புலவரும் சித் தாநித பண்டிதருமான் கீழ்க்கால நவம் ஆசிரியர் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இவர் தமது ஆரம்ப உரையில் நல்ல செயற்பாடுகள் பல இடம் பெறுகின்ற இந்த இடம் புனிதமானது எனக்குறிப்பிட்டு தர்மமான காரியங்களைச் செய்கின்றவர்களுக்கு தர்மம் என்றும் கைகொடுக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மலர் தொடர்பாகக் குறிப்பிடும் பொழுது சட்ட தரும் தகவல் என்ற பகுதியில் வரும் விடயங்கள் மக்களின் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துகின்றவையாக அமைந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். தொடர்ந்து ஜவ்வொரு கட்டுரை பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டதுடன் பொருத்தமான சிறு கடைகள், மற்றும் உதாரணங்களையும் குறிப்பிட்டமைக்கட்டுரைகள் பற்றிய ஆர்வத்தை அடியார்கள் மத்தியில் தூண்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

மலரின் அடியில் ஒரு வரியில் இடம் பெறுகின்ற கருத்துக்கள் கூட எம்மைச் சிதி திக்க வைக்கின்றவையாக அமைந்திருக்கின்றன, அதே நேரம் எமது சமயம் தொடர்பான வினா விடைப்பிழகுதி ஒற்றையும் மலரில் இடம் பெறுக்கொடுத்து பொருத்தமானது என்ற தனது ஆலோசனையையும் வழங்கினார்கள்.

(85)

சுடர் தரும் தகவல்

எமது பாரம்பரிய கல்வி முறையில் காணப்பட்ட குருசீடு உறவு முறை மிகவும் போற்றத்தக்கதாக இருந்தது மட்டுமன்றி அன்றாட வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற நற்பிரசை களாக மாணாக்கர்களை பக்குவப்படுத்துவதாகவும் அது அமைந்திருந்தது.

தற்காலக் கல்விக்கொள்கைகளிலும், கல்விச்செயற்பாடுகளிலும் எவ்வளவுதான் முன்னேற்றங்களும், மாற்றங்களும் ஏற்பட்டாலும் அன்றாட வாழ்க்கையில் திருப்தி யடையக்கூடியதான் முழுமையும், நிறைவும் இல்லையே என்ற ஆதங்கம் கீழைத்தேச நாடுகளில் மட்டுமன்றி, மேலைத்தேச நாடுகளிலும் காணப்படுகின்றது.

இதில் பல்வேறு புறக்காரணிகள் தாக்கம் வகித்தாலும் ஆசிரிய மாணவ உறவு சளில் பேணப்பட வேண்டிய தூய்மையான உறவுமுறை அற்றுப்போனதும், கல்வி என்பது வியாபார நோக்கம் கொண்டதாக மாறி வருவதுக் முக்கிய காரணங்களாக நோக்கப்படுகின்றன.

இந்த நிலையில் எமது பாரம்பரிய கல்வி முறையின் சிறப்பை நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். கார்நாடக சங்கீதம், பரதநாட்டியம், மிருதங்கம் போன்ற எமது பாரம்பரிய கலைகளை கற்கும் பொழுது இன்னும் ஓரளவுக்குத்தன் னும் குருசீடு உறவுமுறை பேணப்பட்டு வருவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

1958 ஆம் ஆண்டு தீபாவளி தினத்தன்று சீர்காழி கோவிந்தராஜன் தனது குருவான திருப்பாம்புறம் சுவாமிநாதபிள்ளை அவர்களை சந்தித்து அவரது ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்காக சில பரிசுப்பொருட்களுடன் சென்றார்கள். அங்கே சாய் மணைக் குதிரையில் படுத்திருந்த தனது குருவின் முன்பு அஸ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றதுடன் அவருக்கு முன்னால் கூனிக் குருகி நின்று தான் கொண்டு சென்ற பரிசுப்பொருட்களையும் மிகுந்த மரியாதை யுடன் கையளித்துள்ளார்கள்.

குருவிடம் கல்வி கற்கும் பொழுது மட்டுமல்ல கல்வி கற்று உலகம் போற்றும் உயர் நிலைக்கு வந்த பின்பும் குருவினுடைய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கும் பண்பை உலக ஆசிரிய தினத்தை எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருக்கும் நாம், ஒருமுறை சிந்தித்து பார்ப்பது சிறந்ததல்லவா.

வாழ்க! ஞானச்சுடர்!

வளர்க அதன் நற்பணிகள் !

କରୁଥିଲୁ ଏହା ତୁମଙ୍କାଳେଖିଲା ପାଇଁନା ଦ୍ୱାରାଯାଇ ଛାଇଛି କାହାକାଳିରେହିସାରି
ଛୁଟିବୁଣ୍ଡିଲାଗାଇ ଦୂର ଦୂରାକ୍ଷରିତ ପବଲିକଲେବ୍‌ପାଇଁ ଜାଗା ହାତକାରାଯାଇ କାହାକା

அண்ணாக்குதிரை நமக்கு வரும் போது நமக்கு வரும் போது
அச்சிரமத் தொண்டினால் மறங்கவி பயப்படுவி கீழ்
இனிய மலராய் மலர்ந்திடும் மாற்றுவி சுபந்தா
ஈடிலா நற்சஞ்சிகையாய் காட்டுவிடுவிட்டாலும் காட்டுவிடுவிட்டாலும்

ஜயம்பலவும் அகற்றிநல்
ஒப்புரவு நல்கிடும்தினம்
ஒங்கிடவே சைவநெறிதனை
ஒள்வை காட்டிய வழியிலே
அனைவர்க்குமே புகட்டிடும்
அழகன் முருகன் அருளினால்

அகிலநிதனில் ஞானச்சுடர்
ஆண்டுபல வாழ்ந்து
அருள் ஒளியே வீசிடுக
வாழ்க ஞானச்சுடர்!

கு. தியாகராசசர்மா நீர்வேலி.

புட்டாதி மாத சிறப்புப் பிரதி பேறுவோர்

Dr. திருமதி பத்மராணி குகானந்தன்
(பல்வைத்திய நிபுணர் - அச்சுவேலி)

திரு. பொ. வன்னியசிங்கம்
(லாலாசோப் நிறுவனர் - அச்சுவேலி)

திரு. தியாகராஜ ஐயர் சிவகுமாரசுரமா
(காளிகோவில்தி - நீர்வேலி)

திரு. இ. திருநாவுக்கரசு
(ஒய்வுபெற்ற பொவிஸ் உத்தியோகத்தர் - நீர்வேலி)

திரு. கந்தையா ஜெயபாலகணேசன்
(மின்சாரசபை - சிறுப்பிட்டி)

திரு. ச. கனகசுந்தரம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

திரு. P. நித்தியானந்தம்
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

திரு. ந. முத்துக்குமாரசாமி
(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

திரு. சோமசுந்தரம்
(சிராம உத்தியோகத்தர் - அல்லாய்)

திரு. க. கதிர்காமத்தும்பி
(மனியம் கிழேசர், இராச வீதி - கோப்பாய்)

உரிமையாளர்
(அருளானந்தா பிடலை விற்பனை நிலையம் - சங்கானை)

திரு. இ. கணகராஜா
(செயலாளர், இலங்கை சென்றிலுவைச் சங்கம் - சங்காஸை)

உரிமையாளர்
(சிற்றுவர்த்தக நிலையம் - உரும்பராய்)

உரிமையாளர்
(விஜிதாவர்த்தக நிலையம் - உரும்பராய்)

திரு. வை. த. பரஞ்சோதி
(சோதி ஸ்ரோர்ஸ் - கோண்டாவில்)

திரு. பொ. குமாரசாமி
(சட்டத்தரணி, நவீன்ஷல்)

திரு. ச. ஹரிகரன்
(மிருதங்க வித்துவான், கரணவாய் தெற்கு)

அதிபர்
(யா / உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி)

அதிபர்
(யா / இமையாணன் அ. த. க. பாடசாலை)

திரு. சி. சுப்பிரமணியன்
(D. L. O. சமரபாகு)

திரு. சி. ஆறுமுகானந்தன்
(சிவசக்தி கோவில்டி, அச்சவேலி தெற்கு)

திரு. தி. கருணாகரன்
(எலக்ட்ரோனிக் எண்ரபினைஸ், கரணவாய் தெற்கு)

திரு. N. இராமகிருஸ்ணன்
(தலைவர் வல்லை ச. ச. நிலையம்)

சௌவநெறி,

2 லகு

தழுவியநெறி.

— நா. நல்லதம்பி —

ஶாகவநெறி. அன்பு நெறி. வாழ்க்கைநெறி. அன்பே சிவம் என்கிறார் திருமூலர்.

அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்பார் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே. (திருமந்திரம்)

அன்பின் பினிப்பிலேதான் உலகம் இயங்குகிறது. எமது சிவ நெறியாகிய அன்புநெறி, உலக இயக்கத்துக்கு உதவுகின்ற நெறி. அதனால் அது உலகு தழுவிய நெறி ஆகிறது.

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து

இன்புற் றார்ளய்தும் சிறப்பு (குறள்)

இவருடைய இக் கூற்றானது தமிழ் கூறும் நல்லுகைகிற்கோ அல்லது தமிழ் மொழிக்கோ சொந்த மானது அன்று; முழு உலகுக்குமே

ஒரு விவடைய உயிர்கள் தொடக்கம் ஆற்றிவடைய மக்கள் வரை எல்லா உயிர்களும் அன்பெண்ணும் பாசத்தாற் கட்டுண்டு வாழ்கின்றன. அதனாலேதான் வாழ்க்கை இன்பமயமாகிறது என்கிறார் தெய்வப்புலவர்.

சொந்தமானது; பொதுவானது. அதனாலேதான் ‘வையகம்’ என்ற சொல்லை அவர் கையாண்டார்.

அண்புநெறி உலகத்துக்குப்
பொதுவானது. அதுபோலவே
சைவநெறியும் பொதுவானது.

தெய்வப்புலவர், கடவுள் வாழ்த்
துக் கூறும்போதே,

“அகர முதல எழுத் தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு”

எனக் கூறியதனால், கடவுள் ஒரு
வர்; அவர் எல்லா உலகுக்கும்
பொதுவானவர் என்றாகிறது.
“ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்”
“எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே”
என்ற தொடர்கள் கணவிக்குத்
தக்கவை.

இருப்பதையும் அவதானிக்கவேண்
மே. அதனாலேதான், திருக்குறள்,
தமிழ் மொழியிலே உள்ள சிறந்த
இலக்கியங்களிலோன்றாகத் திக
மும் அதே வேளை, சிறந்த உலக
நீதி நாலாகவும் உலகப் பொது
மறையாகவும் விளங்குகின்றது.

உலகிலுள்ள அனைத்து மொழி
களிலும் எழுத்துக்கள், அகர
ஒவியை முதலாகக் கொண்டே
பிறக்கின்றன. என்ற வள்ளுவரின்
உவமை அவருடைய கடவுள் ஒரு
வரே என்ற கொள்கையை உறுதிப்
படுத்துகிறது. மேலும், திருக்குற
ளில் 133 அதிகாரங்களிலும் கூறப்
பெற்ற நீதிநெறிகள் யாவும் முழு
உலகுக்கும் பொதுவாக, எல்லோ
ராலும் எகிகாலத்திலும் ஏற்றுக்
கொள்ளப்படத் தக்கவையாக

“வள்ளுவன் தன்னை உல
கினுக்கே தந்து, வான்புகழ்
கொண்ட தமிழ்நாடு” எனப்
பாரதியார் சொன்னது ஒன்றும்
மிகையன்று. திருக்குறளால் தமி
ழும், சைவநெறியும் உலக அரங்கிலே
மிகவும் பிரகாசிக்கின்றன.
தமிழனும் பிரகாசிக்கின்றான்.

இனி திருத்தொண்டர் புரா
ணத்திலே சேக்கிழார், கடவுள்
வாழ்த்தை எப்படிப் பாடுகிறார்
என்று பார்ப்போம்.

உலகை வாழுனர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு ஸாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி வம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். எனகிறார்.

கங்கையும் பிறையுன் சூடிய
பெருமான், ஆதியும் அந்தமு
மில்லா அரும்பெருஞ் சோதியாகிய
சிவன், அம்பலத்தில் ஆடும் நட
ராஜன், உலக மக்கள் அனைவரா

லும் ஒது உணர்வதற்கு அரியவன்.
அவனை வாழ்த்தி வணங்குவோம்
என்று கூறி, உலகுக்குச் சிவனை
முழுமுதற் கடவுள் ஆக்குகிறார்.

கம்பர், தமது இரசமாயனைத் திலே, உலகினைப் படைத்துக் காத்து, அருளும் திருவிளையாடல் களைச் செய்யும் இறைவனே நமது

தலைவர்: அவருக்கே நாம் அடைக் கலமாவோம் என்று கடவுள் வாழ்த்துப் பாடுகிறார்.

“ உலகம் யாவையும் தாழுள் வாக்கலும் நிலைபெற முத்தலும் நீக்கலும் நீங்களா அலகிலா விளை யாட்டுடை யாரவர் தலைவர்; அண்ணவர்க் கேசரண் நாங்களே” என்பது அவர் பாடல்

மேலும், உமாபதி சிவாச்சாரியார், கடவுளது நிலை பற்றித் திருவருட் பயனிற் கூறுகையில் .

“ அகர உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும் நிகரில் இறைநிற்கும் நிறைந்து ” என்கிறார்.

“ எங்கும் ” என்றதனால், உலகம், உயிர் முதலிய எல்லாம் அடங்குகின்றன, என்னும். இறைவன், அண்டசராசரம் அனைத்தும் கலந்து, மறைந்து நிற்கிறான். எல்லா மொழிகளிலும் எழுத்துக்

கள், அகர உயிரை முதலாகக் கொண்டு பிறக்கின்றன. அது போல, இறைவன், எல்லா உயிர்களிலைதும் அறிவிலே கலந்து நிற்கி நான் என்பது இதன் பொருளாகும்.

இது போலவே, நக்கிரணார், திருமுருகாற்றுப்படையில்,

“ உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு, பலர் புகழ் ஞாயிறு ”

என்று ஆரம்பிப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இங்கே உலகுக்குப் பொதுவான ஞாயிற்றைப் போல, முருகன் உலகுக்குப் பொதுவான வணாகிறான்.

இவ்வாறு, சைவநெறியான அன்பு நெறியிலே கடவுளைப் பற்றிக் கூறும் பல இடங்களில் “ உலகம் ” என்னும் பதம் கையாளப் பட்டிருத்தல் உணரத்தக்க ஒன்று. அன்பே சிவம்.

“ யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர் ” என்னும் கோட்பாட்டிலே ஊறிய அங்குநெறியிலே அவதரித்த சுவாமி விவேகானந்தர், சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் உரையாற்றும் போது, “ அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரியரே ” எனச் சபையோரை விளித்துக் கூறியதனால் எமது சமயநெறி உலகு தழுவிய நெறியென்பதை உலகம் உணரச் செய்தார்.

அதிக ஆற்றல் வாய்ந்த விமானி இறைவன்.

நல்லூர்த் தேரடியிற் சித்தர்கள் வாழ்வு

கண. நீவாருண்ணயம் பி. ஏ. -

முறைகளை எடுத் திட்டமாக செய்து விட வேண்டும். முறைகளை எடுத் திட்டமாக செய்து விட வேண்டும்.

நல்லூர்த் தேரடியிலும், நல் லூர்ப் பதியிலும் சித்தர் பரம் பரையினரான ஞான பரம்பரையினர் நல்லைக் கந்தன் ஞான அருள் பெற்று, வாழ்ந்து இறைபதம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் ஞானப்பித்தேறிய நிலையில் நடைபுக்கிடமான தகவல்களைத் தருகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்துக் கடையிற் சுவாமியார் ஆகிய சித்தர் நல்லூரான் கருணையை முன்வைத்து நல்லூரிலேயே நடமாடி நல்லருள் பெற்றவர். செல்லப்பாச் சுவாமிகள் “விசர்ச் செல்லப்பா” என்று மற்றவர்களால் அழைக்கப்பட்ட நிலையில் நல்லூரில் தேரடியிலேயே வாழ்ந்தவர். தவத்திருயோகர் சுவாமிகள் நல்லூரிலே அரிய தவங்கிடந்து ஞானதீட்சை பெற்றவர். அவர் அருளிச் செய்த பாடல்களில் எல்லாம் நல்லூர் முருகப் பெருமானின் அருள் மகிழ்ச்சையையும் நல்லூர்த் தேரடி மகிழ்ச்சையையும் காணலாம்.

ஆலயங்களில் ஆஸ்டுக்கு ஒரு முறை பயண்படுத்தப்படும் முதன்மையான மகோற்சவத்திற்குரிய தேரினை மழை, வெயில் முதலிய இயற்கைப் பாதிப்புக்களிலிருந்து பாதுகாக்க, அதனை நிறுத்துவதற்கு மண்டபமும், சுவாமியைத் தேரில் எழுந்தருளிவிக்கும் படிகளும் அமைத்து வைப்பது வழக்கம். இம்மண்டபம் “தேர் முட்டி” என் வழங்கப்படும். வெளிவிதியிலுள்ள இத்தேர்மண்டபத்தைச் சூழவுள்ள இடமே தேரடி. தேரி ணைப் போலவே இந்த இடமும் புனிதமும், மகத்துவமும் மிக்கது. அடியார்களின் அங்கப் பிரதட்சனம் அடியழித்தல் ஆகிய தொண்டுகளாலும் தேரடி சிறப்புடைய தாகும். நல்லைக்கந்தன் தேரடி தனித்துவம் மிக்க சிறப்புக்களைக் கொண்டது என்றால் மிகையாகாது. வேதாந்த, சித்தாந்த சமரச ஞானிகளாய் விளங்கித் தங்களின் வாழ்வாலும், வாக்காலும் மக்களை நெறிப்படுத்திய சான்றோர்களான வித்துவச் சித்தர்பரம் பரையைச் சேர்ந்தவரும் சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து

சிறந்த தமிழ் சுயநலமற்ற கேவே.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக் கம் வரை வாழ்ந்தவருமான செல்லப்பா சுவாமிகளின் நிரந்தர வாசம் நல்லூரானின் தேரடியிலேயே இடம் பெற்றது. நல்லூர் ஆயை வரலாற்றிலே அதன் தேரடிக்கு மகத்துவம் மென் மேறும் அதிகரிக்க இந்தச் சுவாமிகளும் ஒரு வழியில் வழிசைமத்தார் என்னாம் ஈழத்துச் சித்தர் வரிசையில் முதலாவதாகக் கொள்ளப்படும் கடையிற் சுவாமிகள் பலதடவுகள் நல்லூர்ப் பக்கத்தில் உலாவியதுண்டு அக்காலத்தில் நல்லூர்க் கோவில் வீதியிற் செல்லப்பா என்ற பக்குவசீலர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் அவ்விடம் பல முறை சென்றுலாவி வரும் கடையிற் சுவாமிகளைப் பலமுறை உற்று நோக்கி வந்தார்.

ஒருநாள் அவரைச் சந்தித்து எனுமிசுகம்பழம் ஒன்றைக் கொடுக்கவே சுவாமிகள் அதனை ஏற்றிருளினார்கள். பின்பு ஒரு தட்டை சுவாமிகளுக்குக் கொடுக்க என்று ஒரு போத்தில் சாராயமும் முழு ரூபா ஒன்றும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு சுவாமிகள் வரவை எதிர் பார்த்து இருந்தார். ஒரு நாள் திடீரன்று சுவாமிகள் தம்முன் தோண்றக் கண்டு சாராயப் போத்தலை எடுக்கப் போனார். போத்தல் வெறுமையாக இருக்கக் கண்டு அதிசயித்துப் போனார். சுவாமிகளை அவர் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று காணவேண்டு மென்று விரும்பிய செல்லப்பா பெரிய கடைக்குச் சென்றார். செல்லப்

பரைக் கண்டதும் பக்கத்தில் இருந்த கடலைக் காரியிடம் முழு ரூபா ஒன்று வாங்கி அதை வெற்றிலையில் மடித்து அவர் கையிற் கொடுத்தார் அவர் தலைமேல் ஒரு குடையையும் அசைத்துத் தம் கைகளைத் தட்டி “ஒட்டா” என்று சொல்லி விட்டார். அந்தக் கணமே பூமி, பூலோகம் தெரியாத நிலை. அந்தநிலை பதினெண்ண்து நாட்கள் வரை நீடித்தது. அதன்மேல் உலகம் போற்றும் உத்தம ஞானியாகச் செல்லப்ப சுவாமிகள் என்ற நாமத்தைப் பெற்றார்.

உலகின் கண்களுக்குப் பேயர் கள், பேராலவும் பித்தர்கள் போலவும் காட்சிதந்த செல்லப்பா சுவாமிகளைத் தம் குருவாக அடையும் பரிபகுவம் கொழும்புத் துறைச் சிவயோக சுவாமிகளுக்கே கிடைத்தது இருவரும் நல்லூர்த் தேரடியே வாழிடமாகக் கொண்டு தமது ஆண்மீகங்கள் உலகத்திலே சஞ்சரித்தார்கள். ஒருமுறை தேரடியிலே சமைத்துண்ண வேண்டியோகர் சுவாமிகளை அதற்குரிய பண்டங்கள், பாண்டங்களைக் கொண்டு வருமாறு செல்லப்பா சுவாமிகள் பணித்தார் என்றும், அவ்வாறே அவர் கொண்டுவந்து சோறு சமைத்துக் கஞ்சி வடிக்கும் சமயம் பாண்மை உடைத்து விடுச் செல்லப்பா சுவாமிகள் சிரித்தபடி நின்றாரென்றும் யோகர் சுவாமிகள் வாயிலாக அறந்த வர்கள் கூறுவார்கள். ஞானப் பித்தேறிய இவ்விருவரும் நல்லூர்க் கந்தசாமியின் திருவருளாலே அப்பெரு

மாணிங் தேரடியிற் பல ஆன்மீக
மெய்ம்மைகளை உணர்ந்தனர்

யோகர் சுவாமிகள் தம் குரு
நாதரான செல்லப்பா சுவாமிகள்

பற்றியும் தேரடி பற்றியும் பின்
வருமாறு பாடல்கள் புனைத்துள்
ளார்.

“ சொல்லச் சொல்லச் சுவைக்குமே செல்லப்பன் திருநாமம்
அல்லும் பகலும் அற்ற ஆண்திம் தரும் மோனம்
வெல்ல வரும் மாநிதர் தம் வாயத்கும் சிவஞானம்
கொல்ல வரும் யமனும் குடி ஒடிப் போய் விடுவான்
கல்லையுருக்கி விரும் கருணை வெள்ளம் பெருகிவிடும்
இல்லையென்னும் சொல்லலை இல்லாமல் ஆக்கிவிடும்

“ நல்லூரில் தேரடியில் நாம் கண்ட சிவயோகம்
சொல்ல முடியாத சுகத்தினைக் காட்டிவிடும்.
வில்லை விடத்தை யஞ்சா வீரசாந்தம் ஊட்டிவிடும்
பல்லைக் காட்டித் துரியாமற் பரலோகம் கூட்டிவிடும்.
பத்துப்பாட்டுப் படிப்பவரும் கேட்டுச் சுவைப்பவரும்
வித்தகராக வாழ்ந்து விதேக முத்தி சேர்வாரே.

“ பழம், பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி, தேங்காய்,
இளநீர், தேனேந்தி யெழிலார் - அளவிலா மங்கையருமாடவரு மல்கு நல்லூர்த் தேரடியில் எங்குருவைக் கண்டேனினிது ”

“ சீராகும் நல்லூரில் தேரடியிலேயிருந்து ஆரறிவாரென்று சொன்ன அப்பனே கண்வளராய் ”

“ தேரடியில் நின்று கர்ச்சிக்கும் சிங்கம் ஜகன் மோகன ஞான சிற்பரத்தங்கம் ”

யோகர் சுவாமிகள் சமாதிப்
பேற்றைந்த ஆயிலிய நட்சத்திரத்
தன்று (24 - 3 - 64) வருடந்
தோறும் தேரடியிற் பொங்கல்
நடைபெறுவதும் அருகிலுள்ள
சடையம்மா மடத்திற் குருபூசை,
மாகேஸ்வர பூசை நடைபெறுவ
தும் வழக்கமாக உள்ளது. நல்லூர்

முருகன் அருள்பெற்ற சிதிதர்கள்
வரிசையில், சடையம்மா, கார்த்தி
கேச சுவாமிகளும் அடங்குவர்.
இவர்கள் ஞாபகார்த்தமாக மடங்
கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

செல்லப்பா சுவாமி கள்
கோவில் நிர்வாகம் சிறப்பாக இல்

மகிழ்ச்சி நிறைந்த மனிதன் தியாகி

வாத அந்தக்காலத்தில் தெய்வ வாக்காக 'வெள்ளைக்காரன் ஒரு வனி வருவான். அதன் பின்பு கோவில் நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெறும்' என்று சொன்னாராம். அவர் குறிப்பிட்ட டொன் சுவான் குமாரதாச மாப்பாண்ட் காலம் தொடக்கம் கோவில் நிர்

வாகம் சிறப்பாக நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த வகையிலே சித்தர் பரம் பரையினர் வாழ்ந்து உலாவிய நல்லூர்த் தேரடியும். நல்லூர் வீதிகளும் புனித இடங்களாகப் போற்றப்படல் வேண்டும். புனிதம் காக்கப்படல் வேண்டும்.

சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே
வந்து சார்மின்களே!

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும்

ஓவ்வொரு மனிதனும் இம்மையிலும். மறுமையிலும் சிறப்பான வாழ்க்கையை வாழ விரும்புகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு சிறப்பான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான வழிகளைத் தெரிந்து கொள்ளாது இருப்பதையும் நாம் காண முடிகின்றது. கஞ்சர் களாக இருந்தவர்கள் கூட தற்செயலாகச் செய்த சில தர்ம காரியங்களால் மறுமையில் அதற்கான மக்துவத்தை அடைந்து நாம் இன்னும் தர்மமான காரியங்களைச் செய்து நற்கதி அடைந்திருக்கலாம் என தர்மத்தின் பயனை உணர்ந்து வியப்படந்ததாக புராண வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

ஆகவே அடியவர்களுக்கு அன்னம் வழங்குதல் போன்ற தர்ம மான காரியங்களை மேற்கொள்வது ஒருவனுக்கு இம்மையில் மன நிறைவையும், மறுமையில் எவ்வளவு நற்கதியையும் கிடைக்கக் காரணமாக அமைகின்றன என்பதை நாம் வாழ்க்கையில் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும்.

மயில்வாகன சுவாமிகளின் குருபூசைத்தினத்தில்
ஆசிரியர் ஆ. சிவநாதன் அவர்கள்

அறிவாளி மெய்ப்பொருளில் ஆசை வைப்பான்.

வினாய் நகர காலத்தில் முருக வழிபாடு

— வே. அம்பிகைபாகன் B. A. (Hons) —

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

இயற்கை நெறியைப் பின்
 பற்றி ஒழுகிய சங்க கால மக்கள்
 வாழ்வில் பிற்காலங்களிற் போன்று
 சமயம் அவ்வளவு தூரம் முக்கிய
 யத்துவம் பெற்றதாக அனையான
 வில்லை. இருந்த போதிலும் சமய
 நெறிகளின் மூல புருஷர்களாகிய
 தெய்வங்கள், அவர்களது வாழ்விலே
 சிற்சில அமசங்களிலாயினும்
 பங்கு கொண்டுள்ளனர் என்பதை
 இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. பழந்
 தமிழ் நாலாகிய தொல்காப்பியத்தின்
 மூலம் அக்காலத்துமிழகம்
 நால்வகை நிலப் பகுப்புக்களுக்கு
 உட்பட்டிருந்தது என்றும் அவ்வந்
 நிலங்களுக்கு ஓவ்வொரு தெய்வம்
 நிலக் கடவுளாக வழிபடப் பெற்று
 மையை அறிய முடிகின்றது.
 குறிஞ்சி, மூல்வை, மருதம், நெய்
 தல் என்னும் நிலங்களில் தலை
 யாயதான குறிஞ்சிக்குரிய தெய்வமாக முருகன் விளங்கினான் என்பதை.

“சேயோன் மேய மைவரை
 உலகமும்,”

என்ற தொல்காப்பியத்தின் மூலம் அறியலாம். சேயோன் என்ற இத் தெய்வத்தின் பிறப்புப் பற்றிச் சங்க இலக்கியங்களாகிய புறநாலாறு, அகநாலாறு, கவிதைகை, ஜங்குறுநாறு குறுந்தொகை பதிற்றுப் பத்து என்பவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது. சேயோன் தாமரை மலரிலே தோன்றியமை, அவனது ஆடை, அணிகள் அவன் ஆடிய கூத்துக்கள், அவனுக்காக அவனது பக்தர்கள் ஆடிய கூத்துக்கள், அவன் விரும்பி உறையும் தலங்கள் - குன்றுகள் என்பன பற்றி அவை குறிப்பிடுகின்றன.

நான், எனது என்ற எண்ணமே பந்தமாகும்.

முருகன், வேலன், கந்தன் போன்ற பல பெயர்களை உடைய கடவுள் முருகவேள், கந்தவேள் என்று 'வேள்' விகுதி பெற்று அழைக்கப்படுகின்றான். 'வேள்' என்பவர்கள் குறு நில மண்ணர்கள் பழைய பிராமிக் கல்வெட்டடுக்களி லும் 'வேள்' என்ற சொல்லை அடிக்கடி காண முடிகின்றது. ஆகவே 'வேள்' என்னும் சிறப்பு விகுதிச் சேர்க்கையானது ஆற்றல் மிகுந்த ~ கட்டற்ற முருகனுக்கு உலகியல் நிலை கற்பிக்கப்பட்ட மையைத் தெளிவாக்குகின்றது என்பதில் தவறேதுமில்லை.

தமிழக மக்களாற் போற்றப் பட்டு வந்த முருகன் வழிபாட்டு நெறியிலே ஆரியர்களின் வழி பாட்டு மரபுகள் செல்வாக்குச் செலுத்துவதனை நாம் சங்க கால இறுதியிற் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. பரிபாடல், திருமுருகாற் றுப்படை ஆகிய நூல்கள் இக் காலப் பகுதியில் 'தமிழக - ஆரியக் கலப்பு' நிகழ்வினைப் பிரதிபலிக் கின்றன. 'ஆலகேகமு கடவுள் புதல்வன்' என்றும் 'வானோர் தாகனைத் தலைவன்' என்றும் திரு முருகாற்றுப்படை கூறுவதனை நோக்கும்போது அவன் வடமொழி இலக்கியங்கள் சித்திரிக்கும் சிவனது குமாரனாகிய ஸ்கந்தனாகவே காட்சி தருகின்றான்; தமிழக முருகனாகக் காட்சி தரவில்லை. தமிழக முருகன், தந்தையற்றவன் அதாவது தந்தை யாரென்றே அறியப்படாதவன். ஆனால் அவனது தாய், தமிழக வெற்றித்

தெய்வம் கொற்றவை இதிலிருந்து தாய்வழிச் சமூக அமைப்பின் செல்வாக்கினைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். 'வெற்றிவேற் கொற்றவை சிறுவன்' என்று அவனை இலக்கியம் கூறுகின்றதே தவிரச் சிவன் மகன் என்று செப்பவில்லை.

சங்க காலத்தை அடுத்து வரும் காலத்தில் ஆரியர் வருகை தமிழகத்தில் நடைபெற்ற அதே வேளை சமன், பெளத்தம் ஆகிய புறச் சமயத்துவர்களின் செல்வாக்கும் மதப்பரம்பலும் ஏற்படலாயின. சமய தத்துவ வாதப்பிரதி வாதங்கள் ஏற்பட இப்பல்வகைச் சமயத்துவரின் கலப்பு வழிசமைத் தது. இச் சமயத்தில் வட இந்தியத் தெய்வங்களும் அவ்வற்றின் பண்புகளின் அடிப்படையில் ஒன்று சேரலாயின. தமிழக முருகனும் வட இந்திய ஸ்கந்தனும் ஒன்றி ணைந்தது பேரன்று இவர்களின் மனைவியரான முறையே வள்ளி யும் தேவ சேணையும் ஒன்று சேர முடியாத பண்புகளைப் பெற்றவர்களாதலால் புதிய முருகனின் இரு மனைவியராகவே கொள்ளப்படலாயினர்.

வேத நெறியை மறுத்துரைக் கின்ற சமன், பெளத்தநெறிகள் அறவாழ்வினை மையமாகக் கொள்ளும் அதே வேளையில் தெய்வக் கொள்கையை நிராகரிப்பவை. இவர்களின் வாதத்திற்கையும் ஒழுக்கழும் மக்களைக் கவரவே மத மாற்றம் அதிகளவிற் பரவ, சைவ,

கடவுளுக்காகத் தொண்டு செய்தால் சுகம் கிடைக்கும்.

விவணவு சமயத்தவர்கள் தமது தெய்வக் கொள்கையைப் புதுப் பிக்கவோ அல்லது உருவாக்கவோ வேண்டியவராயில்ர். இவ்வாறு செயற்படத் தொடங்கியவர்கள் சங்க காலத்தில் தலை சிறந்து விளங்கிய முருகனை வழிபடு தலை மைத் தெய்வமாக உருவாக்காது விட்டமை ஆய்விற்குரியது. முதலாழ்வார் முவரின் முயற்சியால் மாயோன் வழிபாடு விஷ்ணு வழி பாடாகப் பரிணமிக்கவே காரைக்காலம்கமயார் முயற்சியாற் சிவவழிபாடு மேற்கிளம் பலாயிற்று

சமண, பெளத்தத் தாக்கத் தினால் எழுச்சியற்ற சைவம் ஆகிய தமிழகச் சமயமானது தனது தலைமைக் கடவுளாக முருகனைக் கொள்ளாது சிவனை ஏற்றுக் கொண்டமைக்கான காரணிகள் விஜய வரலாற்றை படித்து விவரிதி செய்து விட்டு பலாயிற்று

விஜய நகர காலத்தில் தமிழகத்தில் முருக வழிபாடு மறுமலர்ச்சியடைகின்றது. இதற்கு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியும் காலமாற்ற மும் அடிப்படையாகும் முன்னைய காலகட்டத்திற்குரிய சில நிகழ்வுகள் விரிவடைந்து பெருகும் காலகட்டமானது அதனை அடுத்து வரும் காலத்திற் செல்வாக்குச் செலுத்துவதோ அல்லது புறத் தாக்கத்திற்கு அமைய எழுச்சியுறுவதோ, வீழ்ச்சியடைவதோ வரலாறு காட்டும் உண்மையாகும். சோழர் காலத்திற் பெருஞ்சிறப்

முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன சங்க காலத்திலே வெறியாட்டு, பலியிடல், மதுவருந்துதல் போன்ற அருவருக்கத்தக்க செயல் முறைகள் முருக வழிபாட்டு நெறியிற்காணப்பட்டன. அவைதிக நெறிகளோ அவற்றையெல்லாம் மறுத்து அற வாழ்வையும் தூய ஒழுக்கத்தையுமே நடைமுறையிற் பின்பற்ற முன்னீதன அவற்றை எதிர்த்துத் தமிழகத்திற்குப் புத்துயிருட்ட முயன்ற நாயண்மாராதியோர் பழைய தமிழகத்திற் சேயோனைத் தமது வழிபடு தலைமைக் கடவுளாகவும் பரம்பொருள் அல்லது முழுமுதற் கடவுளாகவும் கொள்ள முடியாததோர் இக்கட்டான் சூழ்நிலை தோன்றவே. அவர்கள் சிவனைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம் என்று முடிபு செய்வது பொருத்தமானது.

புற்ற தமிழகச் சூழல் விஜயநகர - நாயக்கராட்சித் தொடக்கத்திற்கு இடையிலேயே பெரும் மாறுதலுக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் உட்படலாயிற்று.

வட இந்தியாவில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த இல்லாயியர் படிப்படியாகத் தென்னாட்சிலும் தமது ஆதிக்கத்தை நினைநாட்ட முனைந்தனர். கி. பி. 1336 ஆம் ஆண்டில் ‘முகம்மது பின் துக்ளக்’ என்பவன் ஆணைக் குந்தியைப் பிடித்து மன்னனையும் கொன்று விட, அவனது மந்திரியான ஹக்கா

சத்தியத்திலும் உயர்ந்த தர்மயில்லை.

ஆட்சிக்குரியவர்கள் தன் வை நிலை நிறுத்தினான். தென்னிந்திய மண்ணர் பலரும் இல்லாமியர் படையெடுப்பிலிருந்து தம்மையும் தென்னகத்தையும் சமயப்பண் பாட்டையும் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒன்று சேரலாமினர் புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் தம்மைத்தாமே தயார்படுத்தி ஒர் இலட்சியத்தை நோக்கி முன்னேற வாய்னர். இச்சமயத்தில் உருவான ஹக்கா சகோதரரின் முயற்சியால் விஜயநகர அரசு தோன்றிற்று. ஹரிஹரன், புக்கன் என்னும் அவர்களின் ஆட்சி தென்னகமெங்கும் பரவலாயிற்று இவ்வரசில் இராஜ குருவாக விளங்கியவர் வித்தியாரன்யர்.

இவ்வரலாற்றுப் பின்னணியில் பழைய தமிழகத்தின் போர்த்தெய்வமான சேயோன் வழிபாடு திரும் பவும் தமிழக மக்களாலும் தென்னகத்தாராலும் பின்பற்றப்படும் சிறப்பினை எய்துகின்றது. “இல்லாமியர் படையெடுப்பினாலே கோவில்கள் அழியும் நிலை தோன்றியதால் கோவில்களின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறி, கோவில்களுக்கு ஆதரவாக மக்களைத் திரட்ட வேண்டிய தேவை அக்காலத்தில் நிலவியது” (1) தென்னகத்தைப் பொறுத்தளவிலே சைவநெந்தியே மேலோங்கி நின்ற தென்பது வரலாறு கண்டுண்மை சைவநெறி. சிவனை முழுமுதலாகக் கொண்டது. சைவத்தின் இளைய போர்த்தெய்வம் முருகன் என்பது இந்து இலக்கியம் ஆகவே

இக்கட்டான குழலுக்குத் தள்ளப் பட்ட தமிழக மக்கள் தமது எதிர்பார்ப்பினை நிறைவு செய்யும் ஒர் இலட்சிய புறங்களை தலை சிறந்த போர்த்தெய்வமான முருகனைக் கருதியிருக்க வேண்டும். இவ் எதிர்பார்ப்பினையே இக்கால கட்டத்தில் எழுந்த தலை சிறந்த இலக்கியமான கந்தபுராணம் பிரதி பலிக்கின்றது என்பதில் தவறேறது மில்லை.

கந்தபுராணம் பற்றிய கால நிர்ணயம் பிரச்சினைக்கு உரிய தொண்றாகும். எனிலும் இது சோழர் காலத்திற்குரியதா அல்லது நாயக்கர் காலத்திற்குரியதா என்ற பிரச்சினையில் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் “கந்தபுராணம் இல்லாமியர் படையெடுப்பின் பின்னே இயற்றப்பட்டது.” (2) என்ற கருத்தினை ஏற்பது பொருத்தமானதாகும்.

“சிவன் அருளினாலே முருகன் தோன்றி அசரர்களை அழித்துத் தேவர்களைக் காப்பாற்றியமை போல, இல்லாமியர் படையெடுப்பை முறியடித்து இறைவனே தம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என அக்கால மக்கள் விரும்பியதை இந்நாளின் தோற்றும் சுட்டுகிற தென்று கொள்ள வேண்டும். (3)

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் இக் கருத்தும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“ அக்காலச் சூழ் நிலையில் சைவத் தமிழர் முருகப் பெருமானின் வீரச் செயல்களை நினைவு கூர்ந்தனர் எனலாம். (4) இவற்றின் காரணமாக உந்துதல் பெற்ற இந்துக்களின் முயற்சியாலேயே பரந்து விரிந்த சாம்ராஜ்யமாக விஜயநகர அரசு மேற் கிளம்பிற்று. இவ்வரசிற்கு இராஜ குருவாக விளங்கியவர் சமய, தத்துவத் துறையிலே சங்கரூக்குப் பின்னர் தலை சிறந்து விளங்கிய வித்தியாரன்யர் ஆவார். இவரைத் தலை கையாகக் கொண்டதிலிருந்து அக்காலச்சமய, சமூக நிலை எவ்வாறிருந்திருக்கும் என்பதை நாம் ஊகித்துக் கொள்வது பொருத்த

“ நறுமணம் கமமும் மகரந்தப் பொடியுடை மலரால் தொடுக் கப்பட்ட மாலைகளையும் சந்தனக் குழம்பையும் பாற்கடலை ஒத்த கருணை தழும்பும் கண்களையும் உடைய வித்தியாரன்யரின் அன்புப் பார்வையால் உணக்கு இன்பம் கண்டாட்டும். அவர் பிரம்மா என்றால் நான்கு முகங்களைக் காணோம். திருமால் என்றால் நான்கு கைகளையும் காணோம். சிவன் என்றால் முக்கண் இல்லை. இதனால் தான் பெரியோர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அவரை ஓய்பற்ற ஒளி விளக்கின் அவதாரமென முடிபு செய்தார்கள் ” (5)

இதிலிருந்து பழைமை போற்றும் பண்பும் அப்பழைமையுடன் புது மையை ஓய்பு நோக்கும் சிறப்பும் இனைவதனை அவதாரனிக்க முடியும்.

(6) பழைமை போற்றும் பண்பு காரணமாகப் பழைய இலக்கியங்களுக்கு உரை வகுக்கப்பட்டன. பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற முருகன் புகழ் கூறும்

மானது, ஏனெனில் ஒரு சமய, தத்துவ ஞானியை இராஜ குருவாகக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை உலக வரலாற்றிலே மிகவும் அருமையாகக் காணக் கிடக்கின்றது. சமய, தத்துவ இயக்கத் தலைமையே அரச பீடத்தை வழி நடாத்துமாயின் பழைய சமயத்தின் தலை சிறந்த போர்த்தெய்வமான முருகன், மறு மலர்ச்சியுற்றுத் தளிர்த்த வழி பாட்டு நெறியின் தலைமையைப் பெற்றுக் கொள்வது நிகழக் கூடியதே. பழைமை போற்றும் பண்பு தலை தூக்கிற்று. இரண்டாம் ஹரிஹரன் காலத்துக் கல்வெட்டு ஒன்று பிண்வருமாறு கூறுகின்றது.

பழைய இலக்கியங்கள் பாராயன நூல்களாகவோ அல்லது விரும்பி ஏற்கப்பட்ட பழைய இலக்கியங்களாகவோ அமைந்தன. பழைய இலக்கியங்கள் பாராயன நூல்களாகவோ அல்லது விரும்பி ஏற்கப்பட்ட பழைய இலக்கியங்களாகவோ அமைந்தன.

பல்வைர் காலப்பக்தி இலக்கியங்களிற் கூடச் சிவனைப் பாடிய நாயன்மார்கள் சிறுபான்மையாக முருகனையும் ஆங்காங்கே ஒரு சில இடங்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சோழர் காலத்தில் ஏழுந்த காப்

பியங்களிற் கூட முருகன் பெருமை பேசப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சமண காலியமாகிய சீவக சிந்தாமணியும் முருகனைக் குறிப்

பிடுகின்றது. கட்டியங்காரனது பட்டத்து யானையைக் கொண்டு விறல் வீரனாகச் சீவகன் நின்ற சந்தர்ப்பத்திற் கவிஞர்.

“ கிரவுஞ்ச மலையைத் துளைத்துக் கறைபடாத வேவினைக் கையில் ஏந்தி ரமயிலின்மீது ஆரோகணித்திருக்கிற முருகனுடைய ஏருவம்போலச் சீவகன்புருவம் வளைந்தது ” (6)

எனக் கூறுகின்றார். முருகன் வீரம் பற்றிக் கூறும் இலக்கியங்களும் மக்கள் மனத்திற் புத்தெழுச்சிகளுட்டவாயின.

அடிக்குறிப்புக்கள்

1) பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை,

தமிழ் இலக்கியத்திற் காலமும் கருத்தும், 1985, சென்னை பக். 175 - 176

2) பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை. அதே நால், பக். 177

3) பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை. அதே நால், பக். 177

4) பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, அதே நால். பக். 177

5) பேராசிரியர் டி. எம். பி. மகாதேவன் அத்துவித தத்துவம், 1966, சென்னை பக். 5 பீட கிடிக்கு

6) வித்துவான் ச. தண்டபாணிகதேசிகர், முருகன், 1958, திருவாவடுதுறை பக். 21

விஜய நகர காலத்திலே முருக வழிபாடு மறுமலர்ச்சி பெற்ற தன் மையைக் கருத்திற் கொண்டு சொல்வதாயின் “ சமய வணக்கத் தில் ஒரு வீரயுகம் தோன்றியது ” 7 என்றாம்.

அகில உ.க நாயகன் முருகன்

அப்பெருமானுடைய கருணை இருந்தால்,
எல்லாம் இருந்தாகும்

வேலைக் கண்டால் வினையகலும்.

தனிமையில் கடவுளை தியானம் செய்.

சூர்மா மதியத் தொடு வேலவன்

— நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை

(2) “ தூத்ரீயம் மயறுபஷ்ணி சூப்பிரியங்கரை ”

சூரபத்மன் தனது தம்பிமார் மதிந்து போனதால் அளவுகடந்த நுயரத்தில் முழ்கினான்; பின்னர் அளவுகடந்த கோயாவேசத்துடன் ஏராளமான அசுர வீரர் புடை சூழச்சகல அஸ்திரங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு; ஏழாயிரம் குதிரைகள், சிங்கங்கள், பூதகணங்கள் ஆகியவையினால் கட்டப்பட்ட இரத்தில் ஏறிப்போர்க்களம்புகுஞ்சான். சில அசுர வீரர்கள் முருகனுடைய நகரத்துள் புகுஞ்சு சின்ன பின்னப்படுத்தினார்கள். இதனைக் கேள்விப்பட்ட ஆறு முகப்பெருமான் தம்முடைய இரத்தில் ஏறித்தமது படைகளுடன் போர்க்களத்திற்குச் சென்றார். தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர்.

போர் உக்கிரமடைந்தது. முருகன் படையிலுள்ள பூதவீரர்கள் அசுரப்படையினால் முறியடிக்கப்பட்டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற வீரவாகு தேவர் கணக்கில்லாத அசுரர்களைக் கொன்று குவித்தார் ஆனால் அவரும் முருகன் அருகில் வந்து நின்றார். அப்போது அசுரர்கள் முருகனைச் சூழ்ந்து கொண்டு “ அடே, இவன் சின்னப்

யையன்! இவனால் நம்மை எதிர்த்து எப்படிப் போர்புரிய முடியும்? ” என்று கூறியவாறு பல ஆயுதங்களையும் அஸ்திரங்களையும் ஏககாலத்தில் முருகனமீது ஏவினர் உடனே முருகன் ஏராளமான அஸ்திரங்களினால் அவர்களைக் கொன்றார். அதோடு அவரின் அஸ்திரங்கள் சகல உலகங்களிலும்

சென்று ஆங்காங்கே உள்ள அசுரர்கள் அணவரையும் கொன்று குவித்தன. போர் நடந்த அண்டமல்லாத ஏனைய அண்டங்களிலுள்ள அசுரர்களும் போர்க்களத்தில் திரண்டு வந்து முருகனைச்

காலம் தவறினால் எல்லாம் தவறாகும்.

குழந்து போர்புரிய முணைத்தனர். அப்போது முருகன் தனது தேர்ச் சாரதியான வாயு தேவனைப் பார்த்து “வாயுவே! நீ என்னுடைய தேரை முன்னும்; பின்னும், நடவிலும், எல்லாப் பக்கங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும், ஒரு நொடிப் பொழுது தீவிரவாகச் செலுத்த வேண்டுமெனக் கட்டளை இட்டார். அவ்வாறே செலுத்தப்பட்ட தேரில் இருந்த வாறு அத்தனை இடங்களிலும் முள்ள அசரர்கள் யாவுரையும், ஒரு நொடிப்பொழுதில் அழித்து விட்டார். திரும்பத்திரும்ய வேறு வேறு அண்டங்களிலிருந்து வந்த அசரர்களையும் முருகன் அடியோடு நாசம் செய்தார். பின்னர் பிற அண்டங்களின் வாயில்களையும் முருகன் தமது பாணங்களினால் மூடி விட்டார். இதனால் அசரர்கள் தொடர்ந்து வெளிவர முடியவில்லை.

அப்போது சூரன் விரைந்து வந்து முருகனை எதிர்த்து நின்றான் பூத வீரர்கள் சூரனின் மார்பை நோக்கி ஏராளமான அஸ்திரங்களை ஏவினர். அவை அணத்தும் பயனற்றுச் செலவிழித்தன. சூரன் ஏராளமான பாணங்களைச் செலுத்தித் தேவர் கருடைய, தேர்களையும் ஆயுதங்களையும் சின்னபின்னப் படுத்தி னான். கோபம் கொண்ட வீரவாகு தேவர் சூரனுக்கு அருகில் வந்து, அவனுடைய விலை கத்தியால் வெட்டித்தள்ளினார். சூரன் வீரவாகுவை வானவெளியில் தூக்கி

வீசினான். வீரவாகு சட்டென்று முருகன் அருகில் வந்து நின்றார்.

அப்போது சூரன் பாணங்களைப் பிரயோகித்துப் பொழுந்து தள்ளுவதைக்கண்ட முருகன் தமது வில்லை எடுத்து என்னமற்ற பாணங்களைச் செலுத்தி அசர வீரர்களைக் கொண்றார் முருகன் சூரனை விடாமல் தூரத்திக் கொண்டு அண்டங்கள் ஆயிரது தெட்டிலும் சென்று அவனோடு போர்புரிந்தார். முன்னர் முருகன் அடைத்த அண்டங்களின் வாயில்களைச் சூரன் தனது பாணங்களினால் தகர்த்தெறிந்தான். இதனால் ஏராளமான அசர வீரர்கள் போர்க்களம் புகுந்தனர் முருகன் மலர்ந்த புஞ்சிரிப்போடு ஒரு கணம் அவர்களைப் பார்த்தார் அனைவரும் எரிந்து சாம்பலாயினர்.

அந்த நிலையில் மனத்துயரடைந்த சூரன் தனது தாயாகிய மாயா தேவியை நினைத்தான். அடுத்த கணம் மாயாதேவி அவன் முன் தோண்றினான். சூரன் நோக்கி “அம்மா! இங்கே எரிந்து சாம்பலாயிருக்கும் அசர வீரர்கள் அணவரையும் தாங்கள் தான் உயிருட்ட வேண்டும்” என்றான். மாயா தேவி அவனை நோக்கி “மகனே சிவரூபமான முருகனை நீ கேவலமாக நினைத்தாய், எப்படிப்பட்டவராலும் வெல்ல முடியாத அவரை எதிர்த்துப் போரிடத்துணிந்தாய். நீ அவருடைய வேலாயுதத்திற்கு இரையாகப் போவது நிச்சயம்.

போரச முடிகிற இடத்தில் மகிழ்ச்சி தொடங்குகிறது.

மடிந்து கிடக்கும் அசுரர்களைல் வாம் உயிர் பெற வேண்டுமென்று விரும்பினால் சுதா மந்திரம் என்ற மலையை இந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அனைவரும் உயிர்த்தெழுவார் '' என்று சூறிச்சென்றாள் அதன் படி இந்திரவோகத்தேரை அனுப்பி அம்மலையைத் தருவித்து இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்து மகிழ்ந்தான். உயிர்பெற்றவீரர்கள் முருகனை எதிர்த்தார்கள், முருகன் பாசுபதால்திரத்தை ஏவினார். அது ஏக காலத்தில் அசுரர்களைக் கொன்று சுதாமந்திரமலையையும் துகளாக்கி முருகனிடம்திரும்பிவந்தது. குருபத்மன் மட்டும் தனித்து நின்றான். அவன் இந்திரவோகத் தேவரை நோக்கித் ''தேரே! இங்குள்ள முருகனின் வீரர்களை அண்டகோளத் திற் கொண்டு போய் விடு '' என்றான். அப்படியே நடந்தது. அப்போது முருகன் இந்திரவோகத் தேரில் இருந்த வீரர்களை மூர்ச்சை தெளியச் செய்து தேரையும் வருவித்து தேவரை '' இங்கேயே தங்கியிரு என்றார். குரன். பெருமான் மீது சூலாயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். முருகன் சூலிசாயுதத்தை ஏவினார் அது குரனின் சூலாயுதத்தைக் கஷ்டி வந்து முருகனிடம் ஒப்படைத்தது. முருகன் குரனுடைய, சிங்கவாகனத்தைக் கொன்றார். குரன் சக்கரவாகப் பறவை

யாக மாறி முருகனுடைய, வீரர்கள், தேர் முதலியவற்றைச் சிதைத்தான். அப்போது முருகன் தெய்வேந்திரனான மயில்வாகனத்தில் ஏறியவராய்ச் சக்கரவாகப்பட்சியான குரனை வெட்டி வீழ்த்தி னார் உடனே குரன் அண்டம் வரை பெரிதாக வளர்ந்தான். முருகன். அம்புகளைப் பொழிந்த ஏடன் குரன் சமுத்திரவடிவாக மாறினான் முருகனின் பாணங்கள் சமுத்திரத்தை வற்றச் செய்தன. குரன் அக்கினி உருவமாகவும் காற்று உருவமாகவும் மாறி முருகனுடன் போர் புரிந்தான் அவற்றையும் முருகன் அழித்தொழித்தார். மீண்டும் மீண்டும் குரன் பல்வேறு உருவங்களை எடுத்துப் போரிட்டான். முருகனின் பாணங்களினால் அவை அஸைத்தும் அழிக்கப்படச் சூரண் மட்டும் மீண்டும் தனித்து நின்றான்.

அப்போது முருகன் தமது விசவருபமான திருப்பெருவடி வத்தை எடுத்தார். உலகிலும் பேரண்டத்திலுமுள்ள அளைத்தும் அந்த உருவத்தில் அடங்கியிருந்தன. தேவர்கள் அளைவரும் அந்த விசவ சூபத்தை வணங்கினார்கள். சூரனின் உள்ளத்திலும் ரூணமும், விவேகமும் உண்டாயின. சூரன் மிகவும் வியப்படைந்தவனாகக்

'' கோலமா மஞ்ஞஞ தன்னிற் குலவிய குமரன் தன்னைப் பால்வெண் நிருந்தே நந்தாள் பரிசிவை யுணர்ந்தி வேண்யான மரலயன் றனக்கு மேண வாணவர் தமக்கும் யார்க்கும் மூலகா ரணமாய் நின்ற மூர்த்தியிம் மூர்த்தி யன்றோ! '' (கந்தபுராணம்)

அதிகமான பழக்கம் அவசரியாதையையே தரும்.

என்று எண்ணியவனாய், முருகனோடு யுத்தம்புரியக் கிடைத்த பேறு பெறும்பேறு என்று மகிழ்ந்தான்.

அப்போது முருகன் அவனுடைய ஞானத்தையும், விவேகத்தையும் போக்கி விட்டுத் தம் முடைய திருப்பெருவடிவத்தையும் மாற்றி முன்போன்ற உருவத்திற் காட்சியளித்தார். சூரனுக்குப் பழையபடி தூர்ப்புத்தி ஏற்பட்டது. பயங்கரமான ஒரு வடிவத்துடன் போரிட்டான்; முருகன் சூலாயுதத்தை ஏவினார் அவன் பிரமாண்டமான மாமரவடிவம் எடுத்து தனது கிளைகளாற் சகல உலகங்களையும் துண்புறுத்தினான். அசுரனான சூரனின் அந்த மாயாஜூலாலங்களைக் கண்ணுற்ற முருகனின் வேலாயுதமானது கிளம்பிச் சென்று மாமர வடிவத்திலிருந்த சூரனை இரு கூறாகப் பிளந்தது. சூரன் மீண்டும் சுயவடிவத்திற் காட்சி அளித்தான். வேலாயுதம் அவனுடைய மார்பை இரண்டு பாகங்களாகப் பிளந்தத்து. ஒரு பாகம் மயில்வடிவத்தையும், மறு பாகம் சேவல் வடிவத்தையும் எடுத்து

துக்குதித்தொடி முருகனை எதிர்த்தன. முருகன் அவற்றை அங்கு களியப்பார்த்து மயிலை வாகனமாகவும், சேவலைக்கொடியாகவும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

சூரன் இறந்த செய்தி அறிந்த அவனின் மணனவியாகிய பத்ம கோமளையும் ஏனைய மனைவி மாரும் அக்கினியில் வீழ்ந்து ஹயி ரேரமாய்த்தனர். அவனுடைய மகனான இரணியன் “தந்தையே, என்வார்த்தைகளைக் கேட்காமல் அலட்சியம் செய்து மடிந்துமல்ல, எதிரியின் கொடியிற் கோழியாகவும் நிலைத்துவிட்டார்கள்” என்று கதறனான். பின்னர், சக்கிராச் சாரியாரின் உதவியுடன் பெற்றோருக்கு இறுதிக் கடன்களைச் செய்து விட்டு மோட்சத்தை விரும்பிய வளர்ய்சு சிவபெருமானை நோக்கித் தவம்புரிந்தான். ஆனவும் அடங்கிப் பரிபூரணத்தில் யாவரும் திழைத்தனர்.

“கார்மாமிசை காலன் வரிற்கலபத்
தேர்மாமிசை வந்தெத்திரப் படுவாய்;
தார்மார்ப வலாரி, தலாரி யெனும்
சூர்மா மடியத் தொடு வேலவனே. (கந்தர் அநுபூதி)

காய்கள் இன்லை என்று கொப்பைத்தறித்து விடாதீர்கள்,
அவைகள் இருந்தால்தான் அடுத்து கொப்பில் காய்வளரும்.

கடலைப்போலவே மனமும் போங்கும், வடியும்.

உள்நோயும், கோவிலும்

எஸ். ஆர். எஸ். தேவதாசன்

இக்கால கட்டத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு விதமான மன்நோயாளியாக இருக்கிறான். எடுத்துக் காட்டாக மசனவனாக இருப்பவன் பர்ட்சையில் வெற்றிபெற வேண்டும் என எண்ணியும், திருமணம் ஆகாத ஆண்களும், பெண்களும் திருமணம் ஆக வேண்டும் என்ற ஆசையுடனும், திருமணம் ஆன தமிப்பதியருக்குப் பிள்ளையில்லாத போது, பிள்ளையில்லை என்ற ஏக்கத்துடனும், பிள்ளைப் பேற்றை அதிகம் உடையவர்கள், குடும்பப் பாரத்தை அதிகம் சுமப்பதிலேயே அலுப்புத் தோண்றியும், வயோதிபர்கள் இறைவனை அடைய வேண்டும் என எண்ணியும், வியாபாரிகள் பொருள் நட்டம் ஏற்படாதவரறு இருக்க வேண்டும் என எண்ணியும் கவலை யுடன் வந்து கூடும் இடம் கோவிலாகும். இவர்கள் கோவிலை வந்தடையும் போது மனச்சுமையுடன் வருகின்றனர். இறைவனை வழி படும்பேசுத் தொடர்கள், குடும்பப் பாரத்தை அதிகம் சுமப்பதிலேயே அலுப்புத் தோண்றியும், வயோதிபர்கள் இறைவனை அடைய வேண்டும் என எண்ணியும், வியாபாரிகள் பொருள் நட்டம் ஏற்படாதவரறு இருக்க வேண்டும் என எண்ணியும் கவலை யுடன் வந்து கூடும் இடம் கோவிலாகும். இவர்கள் கோவிலை வந்தடையும் போது மனச்சுமையுடன் வருகின்றனர். இறைவனை வழி படும்பேசுத் தொடர்கள்,

இறக்குகிறார்கள். இறைவனை வழிபட்டபின் மண்டபத்திலோ, கேளிப்படிகளிலோ அமர்ந்து மற்றவர்களைப் பார்க்கும் போது, தங்களுக்கு உள்ள மனக்குறை மற்றவர்களை விடகி குறைவு என்பதால் மன நிறைவு ஏற்படுகிறது. மேலும் அப் பேச்சினால் மனச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வும் பிறக்கிறது. மன உள்ளச்சலில் இருந்தும் விடுபடுகின்றனர். கேவில்களுக்கு வருகை தருவதால் உடல் நோயைப் போக்கிக் கொள்வதோடு மன நோயையும் போக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

கோவில் இருப்பிடம், அதன் வடிவமைப்பு, ஆராதனை அபி ஷகம் அத்தனையும் மனிதன் உள்ளலம், உடல்நலம் பெறவேண்டும் என்ற கருத்தை மனத்திற் கொண்டுதான் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. எனவே ஆரோக்கியம் நிமித்தி, அமைதி இவற்றின் ஊற்றாகத் திகழும் கோவிலும் ஒரு மருந்தகமே என்று கூறலாம்.

நீதியை மனிதன் நடத்தினால் நீதி ஒரு நாள் மனிதனை நடத்தும்.

பொதுவாக எல்லோரும் சந்திக்குமிடம் சமாதிதான்.

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

அசுரசிற்பியின் செய்ந்நன்றி மறவரமை

சிவத்திரு. வ. குமாரசாமிஜயர்

காண்டவ வளத்கனத்தின் போது அர்ச்சனையற் காப்பாற்றப் பட்டு உயிர் தப்பிய அசுரகுலச் சிற்பியாகிய மயன். அர்ச்சனனும் கண்ணபிரானும் யழுனைக் கரையில் இருந்த வேளையில் அர்ச்சனனை நோக்கிக் “ குந்தி புதல்வ, நின் கருணையினால் என்னுயிர் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளது. நன்றி யுணர்வால் என் உள்ளம் நிறை கிறது. எனவே உனக்குக் கைமாறாக யான் ஏதாவது செய்தல் வேண்டும். மற்றவர்களால் இயற்றப்படாததான் வியத்தகு செயல் களைச் செய்யும் வல்லபை உடையவன் நான். நீ கட்டளை இடும், பட்சத்தில் அரியதான் ஒரு செயலைச்செய்து உன்னை நான் மகிழ் விப்பதற்கு என் உள்ளம் விளை கிறது. எனவே கட்டளைக்குக் காத்திருக்கிறேன்” என்று உள்ளம் நிறைந்த நன்றியுணர்வுடனும்பணி வுடனும் பகர்ந்து நின்றான். அவ்

வரைகளைச் செவிமடுத்த அர்ச்சன் “அசுரகுலச்செம்மலே! செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக ஏதை யும் பெறும் வழக்கம் எம்மிடையே இல்லை. அபயம் என்று வந்த உன்னைக் காப்பாற்றியது என்கடமை. அத்துடன் அது முடிந்து விட்டது. மகிழ்வுடன் நீ சென்று உன் இருப்பிடத்தை அடைவாயாக” என்று மொழிந்தான். அர்ச்சனனின் உரைகளால் திருப்புதி அடையாத மயன் மீண்டும் அர்ச்சனனை வற்புறுத்திக் கேட்கவானான்.

மயன் மீண்டும் மீண்டும் வேண் இதல் செய்தமையால் அர்ச்சனன் கண்ணபிரானை நோக்கி ‘கண்ணா இவனின் கோரிக்கைக்கு யாது செய்யலாம்’? என்று வினவினான் அப்போது கண்ணன் மயனை நோக்கி “மயனே பெரும் புகழ் படைத்த சிற்பிகளுள் ஒருவனான நீ, எல்லோரும் வியந்து போற்றும்

துயரத்திற்கு ஒரே மாற்று மருந்து சாதனங்கள்.

வள்ளும் உன் கைவள்ளுமையைப் பிரதிபலிப்பதாக அரிய தோர் மனிமண்டபத்தை இந்திரப் பிரஸ் தத்தில் நிர்மாணிப்பாயாக? என்று பள்ளித்து, மயனையும் அழைத்துக் கொண்டு நகருக்குத் திரும்பலாயினர்.

கண்ணபிரான் மயனையிலிட டிராகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்து விட்டு மயனின் கோரிக்கையையும், தனது பணிப்புரையையும் விளக்கிக் கூறலானார். யுதிஷ்டிரரும் அதனை அங்கீரிக்கவே மயன் மனிமண்டபம் அமைப்பதற்கான ஆயத்த வேளைகளைச் செய்ய வாணன். கண்ணபிரான் துவாரகை செல்வதற்காக எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுச் சென்றார். மயன், மனிமண்டபம் அமைப்பதற்காக, முத்துக்கன், இரத்தினம், படிக்கற்கள் என்பவற்றைச் சேகரிக்கும் பொருட்டு வடக்கிழக்குத் திசையில் இருக்கும் “பிந்துசரஸ்” எனும் நகரை நோக்கிச் செல்ல வாணன். வேண்டிய பொருட்களைச் சேகரித்தும், உதவிபுரிய வேறு கின்னரர்களையும் அழைத்துக் கொண்டும் சக்தியிக்கதோர் கதாயுதத்தையும் அரியதான் சங்கொன்றையும், பெற்று நாடு திரும்பினான். கதாயுதத்தைப் பிமசேன ஞாக்கு வழங்கினான். நல்லதோர் நாளில் மனிமண்டப வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

எல்லோரும் வியக்கும் வண்ணம் படிக்கல்லுடன் நவரத்தினங்களையும் இழைத்து மனி

மண்டபத்தை அழைத்தான்பூங்கா வனமும் தடாகமும் பொருந்திய மண்டபம், அழிய தூண்களுடனும் சிறந்த சிற்பவேலைப்பாடுகளுடன் கூடியதாகப் பொலிவற்றது. தேவேந்திரன் இருந்து அரசோச்சும் தேவசபை போன்று விளங்கியது அம்மனிமண்டபம். மனிமண்டபம் அமைக்கும் பணி பூர்த்தியானதும் மயன் விடைபெற்று மணிநிறைவுடன் தனது நகருக்குத் திரும்பினான். சுபமுகர்த்தத்திற் சபாப் பிரவேசம் இனிது நடைபெற்று நிறைவெய்தியது. அச்சபையில் யுதிஷ்டிரர் இருந்து ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தார்.

நாரதமகரிஷியின் உபதேசம்

அவ்வாறு இருந்த நாளில் நாரதமகரிஷி அச்சபைக்கு எழுந்தருளினார். மகரிஷியைக் கண்ணுற்ற யுதிஷ்டிரர் முதலானோர் அவரது பாத கமலங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி மரியாதை செய்து சிம்மாசனமொன்றில் அமரச் செய்தனர். நாரதர் யுதிஷ்டிரர் முதலானோருக்கு நல்லுபதேசங்கள் செய்து நல்லுரைகள் பலவற்றை எடுத்து இயம்பி நின்றார். அத்துடன் அம்மனிமண்டபம் தேவசபைபோன்று விளங்குவதாகவும் வியந்து கூறிப்புக்குத்து பாராட்டினார்.

து யுதிஷ்டிரருக்கு நாரத மகரிஷி கூறிய நல்லுரைகள் மன்னன் ஒருவன் ஆட்சி புரியும் முறைமையை விளக்கவல்லவாய் அமைந்திருந்து

திருந்தன அவ்வரைகள். மன்னானவன் எப்பொழுதும் அறத் திலும் தர்மத்திலும் பற்றுடைய வணாக இருத்தல் வேண்டும், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வல்ல வாணிபம் முதலானவை அறம்பிறழாத முறையில் நடை பெறுகின்றனவா என மன்னன் விழிப்புடன் கண்காணித்து வருதல் வேண்டும்; மன்னனாவன் நாத்திகம், பொய்பேசதல், கோபம், ஊக்கமின்மை, புலன்நுகர்ச்சியில் விருப்பமுடைமை, கோம்பல், காரியங்களைப் பிறபோடுதல், தான் தனியொருவனாக முடிவெடுத்தல் நற்காரியங்களைச் செய்யாமை, முதலிய குணங்கள் அற்றவனாக இருத்தல் வேண்டும். எனவே இக் குணங்களை விடுத்து உள் உயிர் போல் மன்னுயிர் காப்பாயாக ” என்று பலவற்றை எடுத்தியம்பிய வராய்த் தருமர் முதலானோரை நல்லாற்றுப்படுத்தினார்.

நல்லுரைகளைச் செவிமடுத்து ஆண்டும் கொண்ட தருமர் நாரதர் திரிலோக சஞ்சாரியாக இருப்பதனால் தனது தந்தையை அவர் சொர்க்கத்திற் கண்டிருக்கக்கூடும் என்று எண்ணி அவரைப்பற்றி விசாரித்தார். அதற்கு நாரதர் “தேவசபைகளில் அவரது தந்தை இல்லை என்பதனையும் அவர் யமசபையில் சௌக்கியமாக இருப்பதனையும் எடுத்துக்கூறிப் பான்டு மன்னன் தருமருக்குக் கூறியதான் ஓர் செய்தியினையும் தெரிவித்தார் ” அச்செய்தி யாதெனில் “ யாகங்களிற் சிறந்ததான் ராஜு

குப்யாகத்தைத் தருமர் தன் தம்பியருடன் சேர்ந்து செய்து முடிப்பாராயின் தான் தேவசபையில் வீற நிருந்து மகிழலாம், எனவே ராஜு குயப் பெருவேள்வியைச் செய்யுமாறு பணித்தார் ” இதுவே பான்டு மன்னனின் உரைகளாம்.

இவற்றைச் செவிமடுத்த தருமர் தந்தையின் நற்கதிக்காய்யாகம் செய்ய யோசனை செய்து கண்ணபிராணை வரவழைத்து ஆலோசனை செய்யலாமென்று முடிபு செய்து, துவாரகைக்குத் தூதர்களை அனுப்பி வைத்தார்.

இம்மாதத்துக்குரியதான் இத் தொடரில் அரிய பல கருத்துக்கள் பொதிந்துள்ளன. “ மயன் ” எனும் சிற்பி, அவன் அசர குலத் துத்தவன். ஆயினும் நன்றியறிதல் எனும் நயத்தக்க பண்புடையவானாய் மிளிர்க்கிரான் செய்ந்தன றிக்கு ஏதாவது கைம்மாறு செய்தே தீரவேண்டும் என்ற திடம் உள்ளவாய் அர்ச்கனை மறுத்துரை செய்த போதும், செய்தே தீரவேண்டும் என்று உறுதியாக நின்றான். இவ்வரிய பண்பு என்பது அசர குலத்தவனுக்கு இருக்கும் போது மேன்மையாம் மானுடப் பிறவி பெற்ற நாம்யாது செய்தல் வேண்டும்? செய்ந்தன் நி குப் பிரதியுபகாரம் செய்தே தீருதல் என்ற கொள்கைப் பிடிப்புடையோராய் நாம்வாழ்ந்தால் எவ்வளவு நன்மைகள் கிட்டும்? எத்தனை தீமைகள் அற்றுப் போகும்? இன்றைய உலகில்

நடைமுறை இவ்வாறு இருக்கின்றதா? நன்றியுணர்வு என்பதையே மனிதரிடையே காணக் கூடிய தாக் உள்ளதா? இவையெல்லாம் சிந்தி க்கத் தக்கன. இன்றைய உலகில் நன்றியுணர்வு அற்றுப் போய் விட்டது. வள்ளுவர் ஒருவன் திணையளவு உதவி செய்தால் பணையளவாகக் கருதல் வேண்டும் என்று கூறி உள்ளார். ஆனால் நாம்? உண்டவீட்டுக்கு

இரண்டகம் செய்யும் நிலையே இன்றுள்ளது. இவ்வாறாயின் உலகில் அமைதியேது! சாந்தியேது!

எனவே இத்தகைய நற்பண்பு களை நாம் எம் வாழ்விற் கைக் கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய பண்புகளே மானுடத்தை மேன் மைப் படுத்த வல்லனவாகும்.

நாம் தினந்தோறும் தாய் தந்தையரை வணங்குகிறோம். அவர்களை மிகுந்த மதிப்புடன் நடத்துகிறோம். அவர்கள் மாமிசம், ரத்தம், எலுமிபு இவைகளால் ஆஸ்வர்களே. அந்தப் பொருள்களுக்கா நாம் மரியாதை கொடுக்கிறோம்? அப்படி என்றெனும் நாம் நினைப்பதுண்டா?

தாயிடமும் தந்தையிடமும் ஒரு உணர்வு இருக்கிறது. அதை நாம் பார்க்க முடியாவிட்டாலும் மனதில் தெரிந்துகொள்கிறோம். ஆகவே, இறைவனைக் கல்லாகப் பார்த்துவிட்டு ‘ஜீவனில்லை’ என்று நாம் சொல்லிவிடக்கூடாது.

நாம் இறைவனுடைய முர்த்தியை ஆராதிக்கும்போது, அதைக் ‘கல்’ என்று நினைக்கவே மாட்டோம். சாட்சாத் பகவான் நம் எதிரில் நின்றுகொண்டிருப்பதாகவே நினைப்போம். கல் என்று நினைத்திருந்தால், “ஏ கல்லே! நீதான் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று அல்லவா பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்? அது பொருந்துமா? அந்த முர்த்தியே நம் எதிரில் வந்து நிற்பதாகவே நினைக்கிறோம். அந்த உணர்வை நமக்குள் கொடுப்பது அந்த விக்கிரகம்தான். அதனால் அதுவே வழி பாட்டுக்கு உரியதாக ஆகிவிடுகிறது.

இதுதான் இந்துமதம்!

— “கோப்பாய்ச் சிவம்” —

இந்து மதம் என்பது என்ன? எமது சமயம் இந்து சமயமா? என்ற ஐயங்கள் நம்மவர் பல ரிடையே எழுகின்றன. எமது சமய வழிபாட்டு முறைகள், கிரியைகள் என்பன பற்றியும் எதிர்மறையான கருத்துக்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. கிரியை செய்வோர் பற்றிய குறைபாடுகளும் முனுமுனுக்கப்படுகின்றன.

கிரியை செய்வோர் சிலரிடம் காணப்படும் குறைபாடுகளை முழுமையாக அந்தனைக் குருமார் யாவரிடமும் சார்த்திக் கூறுவது தவறு. அதைவிடப் பெரிய தவறு, கிரியைகளை நிகழ்த்துவோரிடம் காணப்படும் குறைபாடுகள், பிழையான மனப்பான்மை என்பவற்றைக் காரணமாக வைத்துக் கிரியைகளையே கண்டிக்க முற்படுவது

இத்தகைய சூழ்நிலையில், உண்மை நிலையைச் சாதாரணமக்களும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக இக்கட்டுரை முதல்பட்டுகிறது. அண்மையில் வெளிவந்த ஒரு நூலின் மனத்துண்டல் காரணமாக இக்கட்டுரை உருவாகிறது. ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக அந்த நூலுக்கு இது மறுப

ஏச் கட்டுரை அன்று, ஏஜனில், அதன் கருத்துக்கள் பெரிதும் எமத்து உடனபாடானவையே. எனினும், அந்நால் ஏற்படுத்திய உளத்தாக்கத்தாலும் வேறு சிலர் சில சத்தர்ப்பவகீர் பேசியும் எழுதியும் வருகின்ற கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் நோக்கிலும் இக்கட்டுரை எழுகின்றது எனலாம்.

இயற்கைச் சுக்திகள் அனைத்தையுமே தெய்வமாக வழிபட்ட னர் நம முன்னோர். உண்மை உணர்ந்தபோது “ஏகம் சத்தியிப்ராபகுதா வதந்தி” (ஒன்றே பரம்பொருள் அறிஞர் அதனைப் பல வாகக் கூறுகின்றனர்) என அறிவு ருத்தினர் இருந்தும், ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்கும் பரந்திருக்கும் அப்பரம்பொருளுக்கு உருவும் பெயரும் கொடுத்து வழிபடும் பெளராணிக் மரபு தோன்றிச் சிவாகமமரபில் நெறிப்படுத்தப்பட்டபோது மீண்டும் அப்பரம்பொருளைப் பலவேறு உருவங்களில் வழிபடும் முறை விரிந்தது. இவ்வுருவங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான சர்வ தேவதாஸ்வருபமான கும்பத்தில் தேவதைகளை வழிபடும் முறையும் உருவாகியது.

அமைதியை விட மேலான ஆனந்தம் வேறேதுவுமில்லை.

புராதனமான வைதிக முறைக்கு முரணானதாக இருக்கிறது என்று உருவ வழிபாட்டைக் கண்டித்துச் சிலர் கருத்து ரெப்பதுமுண்டு. ஆனால் வைதிக மரபு வளர்ந்து சிவாகம மரபாக மலர் ந்து பரிணமித்திருப்பதை உணர்ந்தால் இவர்களது கருத்துத் தவறானது எனப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இனி, நாம் தயிழர் என்பதால் சங்கத் தயிழ் மரபே நம் முடையது எனக் கூறும் சிலர், ஆரியர் வருடை பற்றி எடுத்து ரைத்து அவர்களால் நமது சமய வழிபாட்டு முறைகள் தவறான போக்கில் நகர்ந்துவிட்டன என்று வெறுத்துரைக்கின்றனர். சைவ சித்தாந்த தத்துவமே தயிழர் சமயம் தயிழ்த் திருமுறைகளினாடாக வளம்பெற்றுச் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களில் நெறிமுறைப்படுத்தப்பட்டது அது என்பது அவர்களது கருத்து மறுக்கமுடியாத நல்ல கருத்து அது ஆனால், திருமுறைகளுக்கும் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களுக்கும் முன்னரே சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் இல்லாமலில்லை. உடமொழிச் சைவாகமங்களும் அவற்றின் வழி நூல்களான அஷ்டப் பீரகரணங்களும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களைத் தெளிவாக விளக்கி நிற்பனவே மேலும் தேவாரம் முதலிய சைவத் திருமுறைகள் வேதங்களைப் புறக்கணிக்கவுயில்லை. காசிவாசி செந்திநாதையரின் “தேவாரம் வேத சாரம்” முதலிய

நூல்கள் மிகத் தெளிவாக வரையறுத்துக் காட்டியபின் மீண்டும் மீண்டும் இதுபற்றிக் கூறுவது அநாவசியம்.

இங்கு முன்கையான மனப் போக்குக்கள் நம்மவரிடையே காணப்படுகின்றன. வேதநெறி வழிவந்த வைதிக மரபு மட்டுமே சிறந்தது. பின்னர் தோன்றி வளர்ந்த ஆகம மரபுகள் நமக்கு கந்தவையல்ல என்று கருதும் போக்கு ஒன்று சிவாகம மரபே எங்களுடையது. வேத மரபு ஆரியருடையது என்று கருதி வேதங்களைப் புறக்கணிக்கும் போக்கு இன்னொன்று ஆகமங்களே பழையன எனக் காட்டவிரும்பி, முதலில் தயிழலேயே ஆகமங்கள் இருந்தன. பின்னர் அவை வடமொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன என்று கதை கூறுவோரும் உளர் பழந்தயிழ் மரபுக்கு ஒவ்வாத இவ்விரு மரபுகளுமே ஆரியர்களுடையவை என ஒதுக்கிவிட்டேதி திருமுறைகளே நமக்குப் போதும் என்று கோஷமிடும் மனப்பாண்மை முன்றாவது.

வேதமே மேல் என்று சாதிக்கும் முதல்வகையினர் வளர்ச்சியை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாதவர்கள். பழைய படியிலேயே நிற்க விரும்புவர்கள், கால ஒட்டத்தோடு அறிவின் வளர்ச்சியை இணைத்துக் கிந்தணையின் வளத்தை மேற்கொள்ளாமல் தேங்கி நிற்கும் மனப்பாண்மை கொண்டவர்கள் இவர்கள், ஏணையோர் ஆரிய

திராவிட வாதம் எனப்படும் அந்த யரின் பிரித்தாரும் தந்திரச் செயற்பாட்டைக் கண்முடிப் பிடித் துக்கொண்டு ஒலமிடுபவர்கள்.

இவர்கள் யாவருமே இன்று கைக்கொள்ளப்படும் நமது சமய தத்துவ, வழிபாட்டுமுறைகளைப் பரந்த மனப்பான்மையுடன் நோக்காமல் குழு மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொண்டு விணற்றுத்

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்” என்ற சைவசித்தாந்த உண்மையும் “எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்ற தமிழிலக்கிய கூற்றும்

“பழையன் கழிதலும் புதியன் புதுதலும் என்ற இலக்கணகாரரின் விளக்கமும் ஆய்வாளரின் மனத்தில் அடிப்படையாக நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும்.

எல்லாம் எக்காலத்திலும் உண்மையானவையல்ல; ஏற்றவையும் மல்ல. ஒரு காலத்தில் உண்மை என ஏற்கப்படுவை இன்னொரு காலத் திற் பெற்றியாகி விடுகின்றன; காலத் துக்கு ஒவ்வாதவையாகிவிடுகின்றன. அறிவியற் தீந்தனை வளர்ச்சியின் அடித்தளம் இதுதான். சமய தத்துவமும் ஓர் அறிவியல்தான் என ஒப்புக் கொள்வோர் இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொள்வர். அதேநேரத்தில் என்றும் மாறாத சில அடிப்படை உண்மைகளும் உள்ளன. அவை கடவுட்கோட்பாடு போன்றவை அத்தகையன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாறிவரும் உலகில் அறிவு வளத்துக்கேற்ப வளர்ந்துவரும் சிந்

தவணையாக வாழ்கின்றார்கள் என்றே சொல்லவேண்டும்.

கண்ணை முடிக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் சரி என்று ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறுவதோ, சரியான தனது கொள்கை களுக்காக வாதாடுவது பிழை எனக் கூறுவதோ இக்கட்டுரையின் நோக்கமன்று.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே

“எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்ற தமிழிலக்கிய கூற்றும்

“பழையன் கழிதலும் புதியன் புதுதலும் என்ற இலக்கணகாரரின் விளக்கமும் ஆய்வாளரின் மனத்தில் அடிப்படையாக நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும்.

தனைகளை ஆராய்ந்து காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்களோடினைந்த உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்வதே மேல்.

“ஆரியர்கள் பலியிடுதலை முதன்மைப் படுத்துகின்றனர். வேதங்கள் உயிர்ப்பலியைக் கூறுகின்றன” எனக் கண்டித்துத் “தமிழர் சமயமே அங்பு மதம்” என்று கண்ணை முடிக்கொண்டு வாதிடுவோர், சங்கத் தமிழ் மக்களிலே குறிஞ்சி நிலத்தவர் வெறியாட்டு நிகழ்வின் போது முருகனுக்கு மறிக்குடியைப் பலியிட்ட னர் என்பதை ஏன் மறக்கின்றனர்? பாலை நில வழிபாட்டில் நரபலி

நம்பிக்கையே இனிமையான எதிர்காலங்களை அமைக்கிறது.

மும், தன்னைத்தானே பலி கொடுப்பதும் இவர்கள் கண்ணுக்கு ஏன் புலப்படவில்லை? இன் எனாரு முறத்தில் வேதங்களை மறுத்து ஆகமங்களை ஏற்போர், ஆகமங்களிலே கூடச் சில பலிகள் சொல் வப்பட்டிருக்கின்றன, என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

‘வேதங்கள் சாதிப்பிரிவினையைக் (வருணப் பாகுபாடு) கூறு கின்றன. ஆகமங்கள் சமத்துவம் பேசுகின்றன’ என்று கூறுவோர் ஆகமங்களைக் கண்ணாற் காணாதவர்களே. ஆகமங்களில் வெகு விரிவாகக் கூறப்படுகின்ற தோன்றும் முறைகள் பற்றியும் அவ்வசசாதியினருக்குரிய அதிகாரங்கள் தகுதிகள் பற்றியும் கூறப்படுகின்றனவே ஆகவே, வேதம் நால்வருணத்தை மட்டும் கூற ஆகமம் நாற்பது சாதிகளைப் பெருக்கி விட்டது என்று இன்னொரு தரப்பினர் ஒலமிட்டால் அதற்கு என்ன பதில் கூறுவது?

இங்கு கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் வேதங்களேயோ ஆகமங்களேயோ பழந்தமிழர் மரபையோ இழித்துரைக்கும் நோக்கத்தில் எழுந்தவையல்ல என்பதையும், ஒன்றை உயர்த்தி மற்றொன்றைத் தாழ்த்திக்குத்துரைக்கும் சிலருக்கு உண்மையை உணரவைக்கும் முயற்சி செய்து வருகின்றன.

எல்லா ஆசைகளையும் துறந்து எவ்விருப்பம் மமதை இவற்றை விலக்கித் தன் கடன் ஆற்றுகிறானோ அவனே சாந்தி பெறுகிறான்.

சியே என்பதையும் நன்கு விளங்கி இக்கட்டுரையை வாசகர்கள் வாசிக்கத் தொடரவேண்டும்.

“குற்றங்கள் எங்கும் உண்டு. சுட்டுவிரலால் ஒருவனைச் சுட்டிக் காட்டிக் குறை கூறும்போது ஏனைய முன்று விரல்களும் தன்னைத்தானே சுட்டிக் காட்டுகின்றன” என்பது ஒரு பொன்மொழி. “குற்றம் பார்க்கிற சுற்றம் இல்லை” என்பது ஒரு மழுமொழி. சமய சிந்தனைகளிற் குற்றங்குறைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பது இதன் பொருள்ளறு. பொதுவாகவே குற்றங் காலை மனப்பான்மையையும் எதிர்முக நோக்கையும் (PESSIMISM) கைவிடவேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

இன்றைய வைதிக வழிபாட்டில் எங்காவது பலி கொடுக்கப்படுகிறதா? இல்லையே! ஆகம வழியிற்கைவ சித்தாந்தத்தை நெறிப் படுத்திய தேவாரத் திருமுறைகள் வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் ஒரு சேரப் புகழ்கின்றன. ஆனால் வேதம் ஆகமம் இரண்டிலும் கூறப்படும் சாதிப் பிரிவினைகளைத் திருமுறை பாடிய நாயன்மார்கள் ஏற்றனரா? இல்லையே! விதிகளும் உண்டு விலக்குக்களும் உண்டு. இதை உணர்ந்து நடப்பது நமது கடமை. (தொடரும் ...)

நான் என்னும் நினைவே அகங்காரம்.

முன்று காலையான மாதிரி பூர்வீகரணம் செய்து விடப்பட்டு வருகிறது.
 (१०) . முழுமூலமாக விமயம்

சைவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்

[தொடர்க்கிளி...]

</ சைவ சித்தாந்தம் />

— ஆய்வாளர் : வாகீச கலாநிதி, கணக்காபதி நாகேஸ்வரன். எம். ஏ. —

“ பிறப்பு நீட்சியின்
முடிவு இணைப்பு ”

என்று மனிவாசகர் கூறிய தால் வாழ்க்கைக்காகச் சமயமல்ல என்பதாலே சமயத்துக்காக வாழ்க்கை என்பதே உண்மையாகி றது. “ சமயத்துக்காக ” என்பது சமயம் விதிக்கும் இலட்சியத்துக்கையை, சமயத்தை வகுத்தவன் நோக்குக்கமைய என்பதாகும். இதுவே சைவநீதி திருத்தொண்டர் புராணம் அது சைவநீதி தழுவிய பெரிய பெரிய ஞான விளக்கங்களைத்தருவதால் அது பெரிய புராணம் எனவும்படும். சிவசம்பந்தமான செயல்களைல்லாம் நீதி யின் பாற்பட்டிருக்கும்!

வாழ்க்கைக்காகச் சமயமா?
சமயத்துக்காக வாழ்க்கையா? இச் சிந்தனை சைவசமயிகளால் இன்று உரத்துதொனியிற் சிந்திக்கப்பட வேண்டியதாயுள்ளது.

சைவானுட்டானத்தின் ஞானப் பெறுமதி மிகப்பெரியது. அனுட்டானம், இடம் தெரிதல், துப்புரவாக்கல், பாத்திரம் விளக்கி நீரெடுத்தல், வசதிக்கேற்ப மலரெடுத்தல், தூபமிடல், தீபமேற்றல்,

கொடையாளியாயிரு ஆணால் ஓட்டாண்டியாகாதே.

ஆகியன இதிலடங்கும். அனுட்டா
னம் பண்ணுபவர் இவையெல்லாந்
தாமாகவே செய்தல் பிரதானம்.

‘விபூதி’ என்பது இவ்வுலகுக்கு
முதல்வன் ஒருவன் உள்ள என்ப
தற்குப் பரம அத்தாட்சியுள்ள ஒரு
சிங்கம்.

சைவ ஞானப் பிழிவாயிருப்
பவை திருமுறைகள். மெய்ஞ்ஞான
வினாவாகிய பக்தியை வினாவித்
தற்காஞ் சாதனங்களும் அவையல்
லாதில்லை என்பது பிரசித்தம் -
இறுதி இலக்காயமைவது தாடலை
தாள் + தலை = தாடலை. இதை
யறிய இலக்கணம் வேண்டும்.

“சைவ சித்தாந்தம்” திரா
விட அறிவியல் நுட்பத்தில் உயர்
தரப்படைப்பாக உள்ளது இது
மிகமிக விரிவானதும் நிரம்பிய
செல்வாக்குமுள்ளதும், முடிநிலை
யுண்மையோடு மிக அந்தரங்கமாக
அனுகி நிற்கும் அகமுகத்
தொடர்ச்சி வாய்ந்ததுமாகும்.
இந்திய தத்துவ ஞானங்கள் எல்லா
வற்றுள்ளும் இதுவொன்றே இத்
தன்மையுள்ளதாயிருக்கின்றது.
சிறப்பாக இது தென்னிந்தியத்

தமிழ்த் தத்துவ ஞானநால் என்று
போற்றத்தகும். (97)

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்
கென்று தேக்கி வைத்திருக்கும் மூல
பண்டாரம் - மூலதனம், முதுசொம்
சிவஞானமொன்றே திருவாவடு
துக்ரயாதினம், தருஞமையாதினம்,
திருஞானசம்பந்தரது நெறியிலே
காலகொண்டு அந்நெறியிலேயே
அச்சொட்டாக அநுசரித்து வரு
கின்றன. இங்குள்ள அதிசயகர
மண “விருத்திப்பிரபாவம்”
இதனை இன்றும் அறிவித்துக்
கொண்டிருத்தல் கண்கூடு.

“சிவஞானம் மிகமிக உயர்ந்த
ஒரு உப்பரிகை” (98) அதனை
ஓரே தாவலில் எட்டி விட முடியாது. படியில் அடைய வேண்டிய
அமைதி உண்டு. அதுவே சைவ
நாற்பாதங்கள்.

சைவ சித்தாந்தம் பூரணத்து
வத்தைத் சுட்டி அதனை ஆன்மாக்
கள் அடைவதற்குரிய நிலைப்பாட்
டைக் காட்டுகிறது. சுயவிருப்பத்
திற்கமைய நடத்தலையும் ஏற்றுக்
கொள்கிறது.

“பெருமைக்கு மேணச் சிறுமைக்குத் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்” (99)

“வாழ்வெனுமையல் விட்டு வறுமையால் சிறுமைதப்பித்
தாழ்வெனுத் தன்மை யோடுஞ்சைவமாஞ் சமயஞ்சராம்
ஊழ்பெறலரிது” (100) என்பது சிவஞானசித்தியார்.

“அருளே உலகெலாம் ஆய்விப்பது ஈசன்
அருளே பிறப்பறுப்பது ஆனால் அருளே
மெய்ப்பொருளை நோக்கும் விதியுடையேன்” (101)

எமது விருப்பிற்கு அமைய விரும்பிய மார்க்கங்களைத் தேர்ந்து விடுதலைக்கு வழிகாணச் சொவசித்தாந்தம் வழிகாட்டுகிறது.

பண்டைத்தமிழர் வழிபாட்டு முறைமைகளில் “வெறியாட்டு” வழிபடு முறைகளிலொன்றாகும். இது முருகை கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடும் விழாவாகும். ‘வெறியாடு களம்’ இடமாகும். இவ் வழிபாடு கள் இரவில் சமைப்பொழுதில் நிகழ்ந்தகாகத் தெரிய வருகிறது. (102) மேலும், குறமகளிர் முருகனுக்கு வெறியாட்டு எடுத்து வழிபட்ட நிகழ்ச்சியும் திருமுருகாற்றுப்படையில் விபரிக்கப்படுகின்றது. (103) இது பற்றிய நுண்ணாய்வொன்றினை மு. சண்முகம் பிள்ளை பிள்ளை எடுத்து வழிபட்டு வருகிறது.

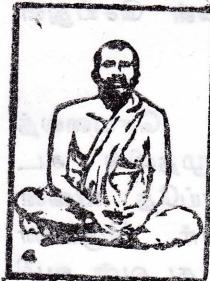
அடிக்குறிப்புக்கள்:-

- 97) ஜி. யு. போப். சித்தாந்தச் செழும்புதையல்
- 98) பார்க்க: சொந்தி புரட்டாதி
- 99) திருக்குறள் 505
- 100) சிவஞானசித்தியார் குத் 181
- 101) காரைக்காலம்மையார் அற்புதத்திருவந்தாதி செய்: 17
- 102) திருமுரு, 222, குறுந் 53:3; அகம் 98:18; 138:10; நற் 332; குறுந் 10:12, 382:10
- 103) திருமுருகாற்றுப்படை, 227, 249
- 104) மு. சண்முகம் பிள்ளை, கல்கத் தமிழர் வாழ்வியல், உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, பக். 157
- 105) அகம் 36 : 6, குறிஞ்சிப்பாட்டு 5 - 7 பொருள் 48 - 52
- 106) மலைப்படாங் 538, 544

 முகம்பிள்ளை அவர்கள் செய்துள்ளார்கள். (104)

மக்கள் எச் செயலைத் தொடங்கினாலும் முதலில் கடவுள் வணக்கம் செய்தே விணையைத் தொடங்கினார். திருமணநிகழ்ச்சிக்கு முன்பு கடவுள் வழி பாடு இயற்றினார். (105) பாணர்கள் தங்கள் இசையைப் பாடத் தொடங்குமுன் முதன் முதலில் கடவுள் வாழ்த்தை இசைத்தபின் பாடத் தொடங்கினார். நாடோரூம் காலையில் கடவுட் பானி பாடுதலை இவர்கள் கடமையாகக் கொண்டிருந்தனர். அரசவையிற் கூட அரசரை வாழ்த்துமுன் கடவுள் வணக்கம் செய்தபின்னரே மன்னரைப் புகழ்ந்தனர். (106)

பக்தான்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பராமஹங்கர் திருவஷயமலர்ந்து அருளியவை

நன்னம்பிக்கை, பக்தி, சுரணாகதி

— திருமதி செ. அருளானந்தம் —

தேவரிஷியான நாரதர் ஒரு காலத்தில் மமதை கொண்டு பக்தியில் தன்னை விஞ்சியவர் எவ்வும் இல்லை என்று நினைத்தார் சர்வேஸ்வரனான பகவான், இவருடைய மனக்கருத்தை அறிந்து இவரைப் பார்த்து, “ நாரதரே! இன்ன இடத்தில் என்னுடைய பரமபக்தன் ஒருவன் இருக்கிறான்? அங்கு சென்று அவனோடு நட்புக் கொண்டு உறவாடி வாரும் ” என்றார். நாரதர் அப்படியே அங்கே சென்று ஒரு குடியானவனைக் கண்டார். அவன் அதிகாலையில் எழுந்திருந்து “ ஸ்ரீ ஹரி ” என்று ஒரு தரம் சொல்லிவிட்டுக் கலப்பையை எடுத்துக் கொண்டுபோய் நாள் முழுவதும்வயலில் உழுதுவிட்டு, இரவில் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, இன்னொருதரம் ஹரி நாமஸ்கர ணம் பண்ணினான். “ இந்தப் பட்டிக்காட்டானை எப்படிப் பக்தன் என்று சொல்வது? நாள் முழுவதும் தன் காரியத்தையே செய்

கிறான். பக்திமாணாகத் தோன்ற வில்லை ” என்று நாரதர் தமக்குள் நினைத்துக்கொண்டு பரந்தாமனிடம் சென்று, தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார். பகவான் நாரதரைப் பார்த்து, “ என்னென்ற நிரம்பிய இந்தக் கிண்ணத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்தப் பட்டணத்தை ஒருதரம் சுற்றி வாரும். ஆனால் ஒருதுளி என்னென்ற கூடக் கீழே சிந்தாமல் ஜாக்கிரஸதயாக இருக்க வேண்டும் ” என்றார். நாரதர் அவ்விதமே செய்து பகவானிடம் திரும்பி வந்தபோது, “ ஊரைச் சுற்றி வரும்போது எத்தனை தடவை என்னை நினைத்தீர்? ” என்று பகவான் கேட்டார். “ பிரடு! ஒருதரம் கூட நினைக்க வில்லை. என்னென்ற நிரம்பிய கிண்ணத்தின் மீது கவனமாக இருக்கையில் வேறு ஒரு ஞாபகமும் வரவில்லை ” என்று நாரதர் பதில் சொன்னார். “ நல்லது நாரதரே! இந்த ஒரு கிண்ண

அன்பாயிரு ஆனால் அடிமையாயிராதே.

என்னெய்யினால் நீர் என்னை முற்றிலும் மறத்துபோய் விட்டர்; ஆனால் அந்தக் குடியானவனைப் பாரும்; பாரமான சம்ஸாரச் சுமையைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த போதிலும், தினந்தோறும் தவறா மல் இரண்டு தரம் என்னை நினைக்கிறான் ” என்று பகவான் கூறியருளினார்.

ஓரிடத்தில் இரண்டு யோகிகள் ஈசுவரனைக் காணும் பொருட்டுத் தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தனர். ஒரு நாள் அவர்களுடைய ஆச்சிரமம் வழியாகத் தேவ ரிவியான நாரதர் போய்க்கொண்டிருந்தார். யோகிகளில் ஒருவர், “ நாரதரே! இப்போது வைகுண்டத்திலிருந்து தான் வருகிறோ ? ” என்று கேட்டார் “ ஆமாம் ” என்றார் நாரதர். யோகியர் இருவரும் “ அப்படியானால் இப்போது சர்வேசுவரன் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறான் என்பதைச் சொல்லும் ” என்றனர் “ ஓர் ஊசிக்காதின் வழியாக ஈசுவரன் யானைகளையும் ஒட்டகங்களையும் போகச் செய்து விளையாடுவதைக் கண்டேன் என்று நாரதர் பதில் சொன்னார். யோகிகளில் ஒருவர், “ அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. ஈசுவரனால் ஆகாத காரியம் ஒன்றுமே கிடையாது ” என்றார். மற்றொரு யோகியோ “ ஓ! இது அசட்டு வார்த்தை. நீர் சொல்வது அசம்பாவிதம் இது நீர் வைகுண்டத்திற்குப் போகவே இல்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது ” என்றார்.

முன்னவர் பக்தர், அவருக்குக் குழந்தைகளின் நம்பிக்கையைப் போன்ற விசுவாசம் இருந்தது. ஈசுவரனால் முடியாத காரியம் ஒன்றுமே கிடையாது. அவருடைய சுபாவத்தை ஒருவராலும் முற்றி லும் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அவரைப்பற்றி எதைச் சொன்னாலும் பொருந்தும்.

ஒரு மனிதனுடைய மகன் மரணத்தறுவாயிலிருந்தான். ஒருவாற் றாலும் குணமடைய ஏதுவில்லாமலிருந்தது அத்தருணத்தில் அங்கு வந்த ஒரு சாது “ ஒரே ஓர் உபாயம் இருக்கிறது. ஒரு மனிதனுடைய மண்ணை ஒட்டில் சுவாதி நட்சத்திரம் உச்சமாகும் சமயத்தில் பெய்யும் மழைத்துளியுடன் நல்ல பாம்பின் விஷத்தைக் கலந்து கொண்டுவந்தால், அது உன்மகனைப் பிழைக்கச் செய்யும் ” என்றார். உடனே அம்மனிதன் காலத்தைக் கணித்துப் பார்த்தான் சுவாதி நட்சத்திரம் மறுநாட்காலையில் உச்சமாகுமென்பதை அறிந்து ஈசுவரனை நோக்கி, “ பிரபு! இந்த நிபந்தனைகளையெல்லாம் முற்றஶ் செய்து என்மகனைக் காப்பாற்றும் ” என்று பிரார்த்திக்கதான். பின்னர், அவன் அதிக சிரத்தையுடனும் ஆவலுடனும் மனிதனுடைய மண்ணை ஒட்டடைத் தேடிச்சென்றான். கடைசியில், ஒரு மரத்தினடியில் ஒரு மண்ணையோடு கிடந்தது. அதை எடுத்து, ஒரு பக்கம் வைத்து, மேலும் பிரார்த்திக்கையில், மழைபெய்யத்தொடங்கி, அவன் வைத்

திருந்த மண்டையோட்டிற் சில துளிகள் விழுந்தன. பின்னர், அவன், “சுகவரனே இரண்டு காரியங்கள் பூர்த்தியாயின. இன் ஜொன்ஸ்ரயும் பூர்த்தியாக்க வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித் தான் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அந்த மண்டை ஒடு இருந்த இடத் தின் அருகாமையில் ஒரு தவளை தென்பட்டதைக் கண்டு, மறுபடியும் பிரார்த்தித்தான். அப்போது அந்தத் தவளையைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று கருதிய நல்ல பாம்பு ஒன்று புற்றிலிருந்து பாய்ந்து எழுந்தது. ஆனால் அந்தக் கணத்திலேயே அத்தவளை தப்பித்துக் கொள்வதற்கு மண்டை

யோட்டைத் தாண்டி அப்புறம் தாவிக் குதிக்கவே, பாம்பின் வீழும் அவ்வோட்டிற்குள் விழுந்தது. உடனே ஆண்த்தமதைந்து, பூரண நன்றியறிதலுடையவராகி, அம்மனிதன் “சுகவரா! உனது அருளால், முடியாத காரியங்களும் முடிகின்றன. இனி என் மகன் உயிர் பிழைத்து எழுந்திருப்பான் என்பது நிச்சயம்.” என்று கூறி னான். ஆதலால்தான், உண்மையான நம்பிக்கையும் தீவிரமான ஆவலும் இருந்தால் சுகவர் கிருபையால் உனக்கு எல்லாம் உண்டாகும் என்கிறேன்.

[தொடரும்.....]

எவ்வாறு வழிபாடு செய்ய வேண்டும்?

ஆலயத்திற்கு செல்லுகின்றவர்கள் அங்கே தம்மைப் பக்குவப்படுத்தி உண்மையான பக்கதி மார்க்கத்தில் ஈடுபட வேண்டுமாயின் எமது முன்னோர்கள் சொல்லியுள்ள பசித்திரு, விழித்திரு, தனித்திரு என்ற முன்று அம்சங்களையும் நாம் முறையாகக் கடைப்பிடித்துச் செயற்பட வேண்டும். அதாவது உண்மையான, தூய்மையான உபவாசத்தை கடைப்பிடிக்க பழக வேண்டும். அதே போன்று ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் அருள் தோற்றுத்தை, அற்புதக்காட்சிகளை எல்லாம் தேவைப்படும் பொழுது காத்திருந்து கணவிறித்து வழிபடுகின்ற மனப்பக்குவம் இருக்க வேண்டும். மேலும் ஆலயத்தில் மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாது தனித்திருந்து இறைவனுக்கும் தனக்குமிடையில் ஒரு இறுக்கமான உள்ளுணர்வை ஏற்படுத்தி வழிபடக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

— உற்கவகால வருளுரையில் நல்லை ஆதின முதல்வர்

இல்லறத்தை நடத்து ஆனால் காமவெறியனாகாதே.

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

பழுப்பு சிறிதானாய் நிலை நின்றது தற்பரமே

சூ ஈயபி — சிவத்தயிழ் வித்தகர் சிவ, மகாவிங்கம் —

கோபுரத்தை இன்றும் கி ஸி கோபுரம் என்ற திருவண்ணா மலையில் அழைப்பார்கள். திரிகரணங்களும் ஒன்றித்த நிலையில் சந்தவேள் பெருமானைத் தியானித்து அநுபூதிப் பாடல்களை ஒதுபவர்களுக்கு ஆண்மொனம் அகத்துள்ளே பிரகாசிக்கும்.

திருமுருகன் ஒரு வளையே பாடும் நியமங்கொண்டு பரமபதி விரத நிலையிதுவே என உலகுக்கு உணர்த்திய பரமகுரு நாதராகிய அருணகிரியார் கிளியுருவம் பெற்றுத் திருவண்ணாமலைக் கோபுரத் தின் நின்று அருளிய மந்திரமாலையே கந்தரநுபூதி ஆகும். இவர் கிளியுருவடன் வந்து அமர்ந்த

இறைவனைவாழ்த்துவதற்கும் வணங்குவதற்கும் உரிய பிறப்பே மானுடப் பிறப்பு ஆகும். மானுடப் பிறப்பை எடுத்த பலர் இறைவனை வாழ்த்தாது வணங்காது வாழ்நாளை வீழ்நாளாக்குகின்றார்கள். நிலையில்லாத வாழ்வை நிலையானது என நினைத்து அலைகிறார்கள். நீரில் தோன்றி மிக விரைவில் அழியும் குழிமிக்கு நிகரானது இந்த உடம்பு ஆகும். “நீரின் எழுத்தாகும் யாக்கை” எனக் குமரகுருபர சுவாமிகளும் “நீர்க்குமிழி யோலமைத்து நின்றாலும் நில்லாமெய்ப்பார்க்கு மிடத்தி தன்மேற் பற்றுவதெந்நாளோ” எனத் தாழுமான சுவாமிகளும் உடலின்நிலையாமையைப்பற்றிஎடுத்து விளக்குகிறார்கள். உடம்பு நீர்க்குழிமிபோன்று இருந்தால் செல்வம்

மின்னலைப் போன்று இருக்கும் உடலின் நிலையாலேமண்ணமும் செல்வத்தின் நிலையாலேமண்ணமும் உணர்ந்து வரழ்பவர்கள் சிவதி அடைவார்கள். யாக்கை உள்ள போதே தவழும், செல்வமுள்ள போதே தருமழும் செய்தல் வேண்டும். இறைவனிடத்தும் ஏழைகளிடத்தும் அண்பில்லாதவர்களுடைய அறிவு உண்மையறிவாகமாட்டாது.

பசித்து வருபவனுக்கு உணவைக் கொடுத்து விட்டுக் கிடையை கூடுதலிக்கும்படியே சுவாமி விவேகானந்தரும் கூறுகிறார். இரப்பவர்களுக்கு என்றுமே எதையும் கொடாத கயவர்கள் கொண்டிருக்கும் அறிவினால். அவர்களுக்கோசமுகத்திற்கோ எதுவித பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. உயிர்களில்

நீர்க்குமிழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கை நில்லாது செல்வம் பார்க்குமிடத்தந்த மின்போலுமென்பர் பசித்துவந்தே ஏற்கு மலர்க்கிட வென்னினெங்கேனு மெழுந்திருப்பர் வேற்கு மரற்கன்பிலாதுவர் ஞான மிகவுந்திரு.

ஆண்மா முன்பு செய்த வினையால் உடலைப் பெறுகின்றது. மீளவும் உடம்பெடுத்த ஆண்மா வினையைச் செய்கின்றது. வித்தால் மரமும் மரத்தால் வித்தும் தோன்றுவது போல வினையால் உடம்பும் உடம்பால் வினையும் வினைகின்றன. தீவினையைப் புரியாது நல்வினையைப் பயன்கருதாது, எல்லாம் இறை செயல் என்று செய்தால் வினை வினையாது, பிறவியறும். முருகப் பெருமானுடைய திருக்கரங்கள்.

டத்தில் இருக்கமும் முருகப் பெரு மானிடம் அங்கும் இல்லசதவர்கள் பேசும் பேச்சுக்கள் யாவும் வெறும் பசப்பு வார்த்தைகளாகவே காணப் படும். தூய்மையான அங்கு ஒன் றுக்கே இறைவன் எளிதில் கட்டுப் படுவான். அன்பில்லாத ஞானம் மனமில்லாத மலர் போல ஆகி விடும். வாக்கும் வாழ்வும் ஒத்து நடப்பவர்களே தெய்வீக புருஷா களாகத் திகழ்வார்கள். “ஊருக்கடியும் உபதேசம் உள்கிணிலையை டிக்கன்னே” என்று வாழ்பவர்களை மக்கட்பதி என்றே கூறவேண்டும் உடலிலும், பொன்னிலும், பொருளிலும் தீராத பற்று வைத்துக் கொண்டு நிலையாமை பற்றிப் பேசுவர்களின் செயலைப் பின் வரும் கந்தரவங்காரப் பாடல் விளக்குகிறது.

அவருடைய கையில் ஏதனும் வேலாயுதம், அவரின் திருவடிகள், அவருடைய திருமேனி ஆகிய அனைத்தும் செம்மை நிறம் பொருந்தியனவாகக் காணப்படு கின்றன. கொடிய தீவினையால் வந்த வாழ்க்கையை என்றும் நிலையுடையதாகக் கருதி மகிழ்ந்து அடியேன் உழலுதல் நீதியாகுமோ? மயிலமீது ஏறிய வீரரூர்த்தியே இந் நிலையை நீங்கி அடியேனுக்கு அருள் புரிய வேண்டுமென்று அருணகிரிநாதர் பிரார்த்திப்பதைப்

பிள்ளரும் கந்தரங்பூதிப் பாடல் விளக்குகிறது.

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வையுகந்
தையோ அடியேன் அலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முமுதும்
செய்யோய் மயிலேறிய சேவகனே.

இறைவனுடைய திருவடியே
ஆன்மாக்கள் தஞ்சம் அடைவதற்
குரிய இடமாக உள்ளது. திரு
வடியை வணங்கினால் திரு உரு
வம் முழுவதையும் வணங்கிய
பேறு கிடைக்கும். இதனைத்தான்
“நாதன் தாள் வாழ்க்” என
மனி வாச கர் திருவாசகத்தின்
கண்ணசிவபுராணத்திற் குறிப்பிடு
கிறார்வாழ்வின் இறுதிக்கட்டத்தில்
நமம் தேடிவைத்த பொன்னும்
பொருஞம், மனைவியும் பிள்ளைக
ஞம் நமக்கு உதவியாகமாட்டார்
கள். உயிர் சேதாரம் ஆகும் காலத்
தில் இறைவனுடைய பாதாரவிந்
தமே நமத்துத் தஞ்சம் அளிக்கின்
றது. முருகன் திருவடிஒன்றே புகலி
டம் என அருணகிரிநாதர் தெரிந்து
கொண்டார். தெரியாத மானுடர்
களுக்கும் தெரிய வைத்தார்.
மாயையினால் உண்டாகிய மனத்
துன்பமானது அடியோடு அழிய
வதற்கு வேற்படையைத் தாங்கி
குழந்தை வடிவத்தோடு திருச்செந்

தூரில் வீற்றிருக்கும் முருகப்பெரு
மானின் திருவருட்டுளை வேண்டு
மென்பதை “‘மாயா விநோத,
மனோதுக்கமானது மாய்வதற்கே’”
என அருணகிரிநாதர் கந்தரலங்
காரப் பாடவிலே குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை
யிற் பலவிதமான பற்றுக்கள்
சாதாரண மனிதனைக் காலதி
துக்குக் காலம் ஆட்டி வருகின்றன.
அருணகிரிநாதர் உயிர்ப்பற்று,
உடற்பற்று. பொருட்பற்று
அலைத்தும் விட்ட பரமஞானியா
கத் திகழ்ந்தார். முருகனுடைய
திருவடிப்பற்று ஒன்றையே ஆதார
மாகக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.
முருகன் திருவடி ஒன்றே புகலிடம்
என்பதைச் சரியாக உணர்ந்து
கொண்ட அருணகிரிநாதர் தனது.
பாடல்களின் ஊடாகத் திருவடிப்
பேற்றின் பெருமையைத் தெளிவு
படுத்துகிறார்.

|தோடரும்...

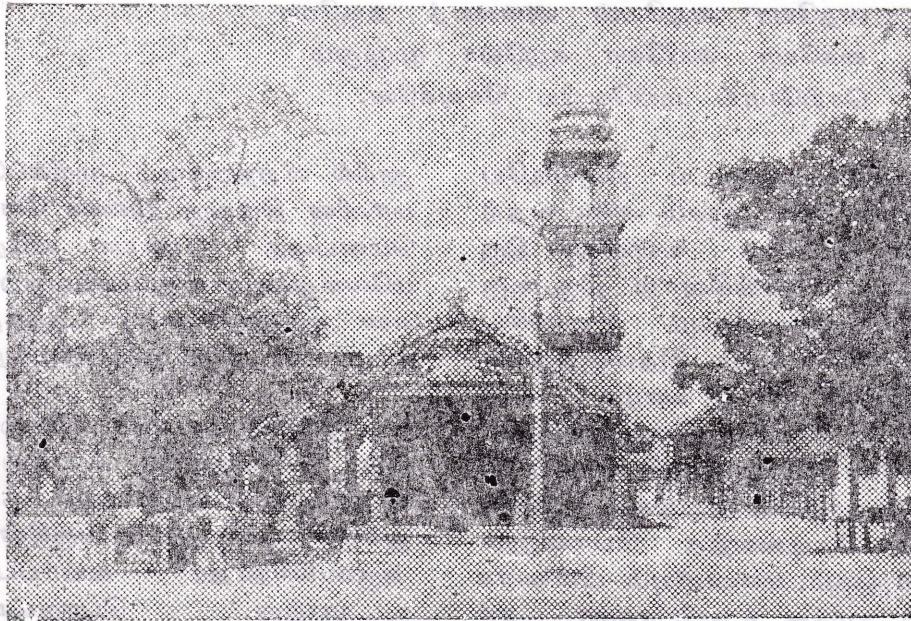
மனிதனைத் துன்பத்துக்கு ஆளாக்குவது பொருள் அன்று;
பொருளிலும், அதிகாரத்திலுமுள்ள ஆசையும் பற்றுமே. இவற்
றைப் பற்றில்லாமற் சரியாக உபயோகிப்பவர்களே மனித
இனத்தின் பரோபகாரிகள் ஆவார்கள்.

பற்றற்றிரு ஆனால் காட்டுக்குப் போய்விடாதே.

சந்தியான் சுவாமி

ந. அரியரத்தினம் சுவாமி

சந்தி ஆலயத்தில் ஏற்படு கின்ற பக்தி உணர்வு ஒரு தனித் துவமான உணர்வு. இந்தப் பக்தி உணர்வு வேறு எங்குமே ஏற்படாத ஒன்று, என்று கூடக் கூறலாம். மேலும் இங்கே தரிசிக்க வருகின்ற அடியவர்களின் சமூக, பொருளா தார, பண்பாட்டு அம்சங்களுக்கு ஏற்ப அவர்கள் பக்தி செலுத்துகின்ற முறையும் தனித்துவமாக அமைந்திருப்பதையும் நாம் காண முடியும்.

ஓவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் குழநிலைகளுக்கும் தனித்

துவத்திற்கும் ஏற்றவாறு சந்திகி ஆலயத்தில் வேறுபட்ட முறைகளில் வழிபாடு செலுத்துவதை இன்றும் நாம் காணமுடியும். இவ்வாறு பக்தி செலுத்துகின்ற பக்தர்களுக்கு ஏற்ற விதத்திலேயே சந்தியானும் தமது அருட்கூடத்தை அவர்கள் மீது மேற்கொண்டுவருவதும் இந்த ஆலயத்திற்குள்ள புதுமையாகும். கடந்த உற்சவ காலத்தில் இவ்விதமாக ஏற்பட்ட ஒரு அற்புத நிகழ்வினை அடியார்களுக்கு வழங்குகின்றோம்.

திரு. S. துரைராசா அவர்களுக்கு வயது 67. தொண்

★ தர்மம், நீதி இரண்டும் சேர்ந்துதான் பண்பு உண்டாகிறது. ★

ஷட்டமானாற்றின் அயற்கிராமமான கெருட்சவில் வசித்து வருகின் றார். பல்வேறு துறைகளில் அனுபவமும், ஆற்றலும்பெற்று விளங்குகின்ற தனி நபர் ஒருவரை நாம் கூறவேண்டுமாயின் அதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திரு. துரைராசா அவர்களை நாம் குறிப்பிடலாம். குறிப்பிட்டுக் கூறுவதானால் விவசாயம். கைத்தொழில், விஞ்ஞானம், வைத்தியம், இசை, ஆங்கிலமொழி, விளையாட்டு, மற்றும் சிலம்படி, மல்யுத்தகம் போன்ற பல்வேறுபட்ட துறைகளிலும் ஆற்றலும் அனுபவமுள்ளவராக விளங்குவதுடன் முற்போக்கான சமூகச் சிந்தனையுள்ளவராகவும், காணப்படுகின்றார். மேலும் இவர் சந்திதியரனை வழிபடுவதிற் கூட ஒரு வித்தியாசமான இயல்புள்ளவராகவே தென்படுகின்றார். அதாவது உள்ளத்தில் தூய்மையும் ஆழமான பக்தியும் இருந்தாலும் வழிபடுகின்ற முறையில் ஒரு உரிமையும், இறுக்கமான தன்மையும் காணப்படும்.

இவர் பல பொருட்களைக் குடிசைக் கைத்தொழில் மூலம் புதுமையாக உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவர். இந்த வகையில் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியையும், அமைதியையும் அதே நேரம் பக்தியைத் தூண்டக்கூடியதுமான வாசனை பொருந்திய தசாங்கத்தினைத் தயாரிக்கும் ஆற்றல் இவரிடம் நீண்டகாலமாகவே இருந்துவருகிறது. இதனை ஒரு பொழுது போக்காக காலத்திற்குகாலம்

இவர் செய்வதுண்டு. சந்திதியாறுடைய உற்சவகாலத்தில் தூய்மையான தசாங்கத்தினைப் பலரும் பயணபடுத்த வேண்டுமென்பதற்காக இந்த வருடம் கூடுதலாக அதனை உற்பத்தி செய்கின்ற விருப்பம் இவருக்கு ஏற்பட்டது. இவ்வாறு தூய்மையாக இவரால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தசாங்கம் எமது ஆவணிமாத ஞானச்சுடர் வெளியீட்டின் பொழுது அடியார்களுக்கு அறமுகம் செய்யப்பட்டுமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலயத்தில் சப்பறத்திருவிழாவின் காலைத் திருவிழாவிற்கான ஆயத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. ஆச்சிரமத்தில் அன்னதானச் செயற்பாட்டிற்கான ஆயத்த வேலைகள் ஒருபுறமும் உற்சவகால விசேட நிகழவிற்கான வேலைகள் மறுபறமாகவும் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் வேலைகளில் உற்சாகமாகவும் அதேநேரம் பக்தி உணர்வுடனும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திரு. துரைராசா அவர்கள் ஆச்சிரமத்தின் வாயிலைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே வருகின்றார்கள். அப்பொழுது அன்னதானத்திற்கான முன் ஆயத்த வேலைகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த பபா சவாமிகளும் அந்த இடத்தில் தென்படுகின்றார்கள் இந்த நிலையிற் பபா சவாமிகளைக் கண்டதுதான் தாமதம் திரு. எல் துரைராசா அவர்கள் பபா சவாமிகளின் பாதுகாப்பு நிலையில் வருகின்றார்கள்.

★ தன்னலம் மிகுந்த வாழ்க்கை ஒருகாலும் இன்பத்தை எய்தாது. ★

களில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து அவருடைய பாதங்களைப் பற்றிய படி உள்ளனம் உருகிக் கண்ணீர் ததும்ப அவரை வழிபட ஆரம் பித்துவிட்டார்கள்

எதிர்பாராது நடைபெற்ற இந்தச் சம்பவத்தைக்கண்ட ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் உட்பட அனைவரும் ஆச்சரியமும் வியப்புமடைந்தனர். ஏனென்றால் வண்ணொன்றை திரு. துரைராசா அவர்கள் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்குவதும், கண்ணீரே விடாதவர் கண்ணீர் விட்டுத் தேம்பத்தேம்பி அழு

வதும், பபா சுவாமிகளை இறுக்க மாகப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதும், உண்மையில் பார்ப்பதற்குப் புது மையாகவும், அதேநேரம் நெஞ்சை நெகிழி வைக்கின்ற காட்சியாகவும் இருந்தது. பாருக்கும் எதுவும் விளங்கவில்லை எந்த விதத்திலிலும் ஏற்கெனவே தொடர்புகொண் டிராது பபா சுவாமிகளை இவர் ஏன் வணங்கவேண்டும் அது வும் இப்படியான ஒரு உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் ஏன் வணங்கவேண்டுமென்பதெல்லாம் யாருக்கும் புரியாத புதிராகவே தென்பட்டது.

[தொடரும்.....

முருகனுக்கு பஞ்சாமிருதம்

ஒரு மாம்பழத்தை வைத்துக் கொண்டு கலகத்தைத் தொடங்கினார் நாரதர். மாம்பழம் கண்பதுக்கு கிடைத்தது முருகனுக்கோ ஏமாற்றம். கவலை, கோபம், தாயிடம் வந்து முறையிட்டார். தாயாரோ. அங்கே இருக்கும் பழங்கள், தேன், நெய், சர்க்கரை, திராட்சை எல்லாவற்றையும் தருவதாகச் சொன்னார். முருகனோ தனக்கு மாம்பழமே வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்தார்.

அதற்கு தாயார், “மகனே! உனக்கோ அறுமுகம். நாரதர் தந்த மாம்பழமோ ஒன்று எந்த வாயால் சாப்பிடுவாய், என்று கேட்டாள்.

‘எல்லா முகமும் என் முகமே என்றார் முருகன். உடனே, பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், ஈஸ்வரன், சதாசிவம், ஆகியோர் ஒவ்வொன்றும் தம் முகமே என்று கூற பார்வதிடிம் ஆறாவது முகம் தனக்குரியது என்று சீண்ட, கோபித்த குமரன் ஒரே முகத்துடன் பழனிக்குன்றின் மீது நின்றார்.’

ஒரு பழத்துக்காக ஏங்கிய தன் குழந்தைக்கு தன்னிடமிருந்த எல்லாப் பழங்களாலும் பஞ்சாமிருதமாக அபிஷேகம் செய்தான் தாய். அன்னை செய்த பஞ்சாமிருத அபிஷேகத்தை இன்றும் மக்கள் தொடர்ந்து செய்து பகவானுடைய மனதைக் குளிர வைக்கிறார்கள்.

★ ஆசை முடியும் கட்டத்தில்தான் அமைதி பிறக்கிறது. ★

01 - 08 - 1999 - இல் இருந்து

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவி புரிந்தோர் விபரம்

		தொடர்ச்சி.....
220)	ஆ. விநாயகமுர்த்தி	கரணவாய் மத்தி 1000 00
221)	ந. சிவகுமார்	இனுவில் 1000 ...
222)	திருமதி தங்கமுத்து கந்தையா	வியாபாரி மூலை 1000 ...
223)	வேணி களஞ்சியம்	யாழ் 1 முடை அரிசி
224)	மு. கணேஸ்	இனுவில் 1 முடை செத்தல் 1 முடை மல்லி
		1 முடை சீனி, சரக்குச்சாமான்
225)	சௌவி தி. பெரியதம்பி	பகுத்தித்துறை 2000 ...
226)	சுசிலா நகை	மாடம் பருத்தித்துறை 2000 ...
227)	தி. பாலசுப்பிரமணியம்	கொழும்பு 1000 ...
228)	இ. சிவராசா	இறையகம் கரவெட்டி 2500 ..
229)	R. விக்னேஸ்வரமுர்த்தி A. O	பருத்தித்துறை 1000 ..
230)	சின்னமணி	உடுப்பிட்டி 1/2 முடை நெல்
231)	சி. நவரெத்தினம் ஆசிரியர்	கரணவாய் 1000 ...
232)	R. கண்ணன்	1 முடை அரிசி, 2000 ...
233)	திரு. சுரேந்திரநாத்	கெருடாவில் 1000 ...
234)	பொ. கோணேஸ்வரவிங்கம்	அலங்கார் நகை மாளிகை 1 முடை நெல்
235)	க. சதாசிவம்	அந்திரான் கரவெட்டி 1000
236)	சிவசக்தி மோட்டோர்ஸ்	பருத்தித்துறை 1 முடை அரிசி
237)	ஆ. விநாயகமுர்த்தி	கரணவாய் மத்தி 700 ...
238)	வேணி களஞ்சியம்	1 முடை அரிசி 10 கிலோ பருப்பு
239)	சிவசம்பு தெய்வானைப்பிள்ளை	{ தொண்டமானாறு 5000 ... இராஜ்சேகரம் அரசரெத்தினம் }
240)	வே. இரத்தினம் வீரபத்திரகோவிலடி	உடுப்பிட்டி 1000 ...
241)	சி தங்கவடிவேல்	(சிற்றி) தும்பளை 2000 ...
242)	விஷ்ணுசுந்தரம்	மனைவியின் பெயரால் 1000 ...
243)	க. வேலாயுதபிள்ளை	மட்டுவில் வடக்கு 1 முடை அரிசி சாமான்
244)	பொ. நல்லையா	கோண்டாவில் அன்பர்கள் சார்பில் 8600 ...
245)	கு. கங்கவேணியன்	வேணி களஞ்சியம் 1 முடை பருப்பு
246)	செ. விஸ்வலிங்கம்	சிறுப்பிட்டி 500 ...

நல்லோரை நாடு ஆனால் அல்லோரை வெறுக்காதே.

247)	பொ. கணக்கின்கம்	சிறுப்பிட்டி	500	...
248)	Dr. M. யோகேஸ்வரதேவன்	நெல்லியடி	2000	...
249)	R. கண்ணன்	பருத்தித்துறை	முடை அரிசி	
			100 கிலோ	ழுசனி
250)	வசந்தகுமார் சுசி	திருமணிவாசா புலோவி	1000	...
251)	ராஜூரட்னம்	பாலராசா வாகையடி	உடுப்பிட்டி	500
252)	சுவர்ஷன்	சித்தங்கேணி	இட்ராஸுபாடி	முடை அரிசி
	பாலவர்ஷன்		ராவுடு	1 வா. குலை
253)	மு. கணேஸ்	இன்னுவில்	பாதுகாக்க குத்துக்காக்க	6 முடை அரிசி
254)	வ. தவராசா	கரவெட்டி	மயிசினாடி	முடை அரிசி
255)	செல்வி ஞானசரஸ்வதி	சின்னத்தம்பி	உடுவில்	600
256)	ஸ்ரீ நதியா	நகைமாடம்	யாழ்	2000
257)	இரத்தினம்	சத்தியறஞ்சன்	மரனிப்பாய்	1 முடை அரிசி
258)	ஆ. வீநாயகமூர்த்தி	சாளம்பை	கரணவாய்	மத்தி
259)	சி. பிரேமதாசன்		பனை	1000
260)	ஐறுதிருமுருகன்	புழுங்காலி	மயிசினாபூப்பக்காலி	10,000
	ஐறுதிருமுருகன்	மூலம்	வெளிநாட்டு	அண்பர்
261)	வ. க. சாம்பசிவன்	கோகுலதாசன்	K. K. S.	
			நோட் யாழ்	1000
262)	க. சிவஞானசந்தரம்	அச்சுவேலி	வடக்கு	1000
263)	க. கூப்பிரகணியம்	ஆசிரியர்	உண்டுவத்தை	அல்வாய்
264)	த. கணபதிப்பிள்ளை	சாயி	இல்லம்	புற்றுகள்
265)	வி. பொ. வீரசிங்கம்	அச்செழு		2000
266)	ஐ. தங்கேஸ்வரன்	யாழ்	1 முடை	அரிசி
267)	தேவி தொலைத்	தொடர்பகம்	யாழ்ப்பாணம்	2000
268)	ப. மகேந்திரன்	தொண்டைமானாறு	(வண்டன்)	1000
269)	திருமதி ஞானாதன்	பருத்தித்துறை		1000
270)	க. பரமேஸ்வரன்	குடும்பம்	கப்புது	1000
271)	சி. தங்கவடிவேலு	தும்பளை		3000
272)	செல்வி தங்கம்மா	அப்பாக்குட்டி	தெல்லிப்பளை	5000
273)	T. நாகராசா	பிரதி அதிபர்	கல்லியங்காடு	1000
274)	க்சிலா நகைமாடம்	பருத்தித்துறை	ஷவிதாங்கி	1 முடை அரிசி
275)	P. சிவானந்தன்	அவுஸ்திரேவியா	மரகுடியாழுகு	1500
276)	பொ. சந்திரவிங்கம்	பழம்	நோட் கோப்பாய்	600
277)	க. ஜெயரூபன்	கண்டர்	பாய்சூந்தி	500
278)	இ. ஜெயகௌரி	பிரிசினாக்கண்டர்	சூப்பிசூந்தி	500
279)	தியாகராசா	கிரிதரன்	கோவில் வீதி யாழ்	8500

தமிழ்நாடு ஆளுங்கள் போக்கியாகதோடு

280)	வேணி களஞ்சியம்	யாழ்	1 பெட்டி உ. கிழங்கு
281)	கு. தியாகராஜசர்மா	நீர்வேலி	500 ...
282)	இ. சந்திரிக்கா } இ. சிருஷ்ணா }	நெல்லியடி	2000 ...

ஆச்சிரமத்தின் சகல பணிகளுக்கும் உதவி புரிந்தோர் விபரம்

உரும்பராய் அன்பர்கள் மூலம் — இ. புஸ்பநாதன்

சிந்து வர்த்தக நிலையம் உரும்பராய்

ச. செல்வநாயகம் உரும்பராய் தெற்கு

செ. க. செல்வநாயகம் செல்வா ஸ்ரோர்ஸ் ஆவரங்கால்

சிவா ரேட்டர்ஸ் திருநெல்வேலி

கோண்டாவில் அன்பரிகள் சார்பில் — பொ. நல்லையா

வசந்த நாகபூசணி அம்மன் கோவில் களபாவோடை ஏழாலை

இ. ஜெயச்சந்திரா தொண்டைமானாறு

கணபதி வெதுப்பகம் உரும்பராய்

சுன்னாகம் மரக்கறி சந்தை வர்த்தகர்கள் சார்பில்

செல்லையா யோகேஸ்வரன் (கிளாக்கர்)

இணுவில் வாழ் அன்பர்கள் சார்பில்

க. அருள்செல்வம் (பபாச்சாமி)

சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் தொண்டைமானாறு (கண்டா)

மனிதனைத் துன்பத்துக்கு ஆளாக்குவது பொருள் அறை;
பொருளிலும், அதிகாரத்திலுமுள்ள ஆசையும் பற்றுமே. இவற் றைப் பற்றில்லாமல் சரியாக உபயோகிப்பவர்களே மனித இனத்தின் பரோபகாரிகள் ஆவார்கள்.

அன்பில்லாத உள்ளங் ஒரு பாழ் வீடு.

சந்நிதிச் செல்வம்

பேணப்பட ...

ஆடி மாத தொடர்ச்சி...

செல்வச்சந்திதியிலுள்ள மத அறுபவம் (Religious Experience) தொடர்ந்து பேணப்படுவதே. இக் கோயிலின் தனித்துவம் பேணப்படுவதற்கான முறைமையாகும்.

அதற்கு இங்குள்ள பாரம்பரியங்கள் யாவற்றையும் ஒரு பத்தறி யாகத் தொகுத்து கோயில் நடவடிக்கைகளில் அவற்றைப் பேணுவதற்கான ஒரு நடைமுறை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவற்றுட் சில எழுத்தில் பொறிக்கப்படத் தக்கவை. சில எழுத்திற் பொறிக்கப்பட முடியாதவை. (உதாரணம் - கொடியேற்ற வைபவ சடங்குகள் சில) அந்தப் பாரம்பரியத்திற்கு ஊறு விளையாத வகையால், மரபுகளைத் தொகுப்பது பயன் தரும்.

அவ்வாறு செய்யப்படாவிட்டால், சமஸ்கிருத நெறிப்படுகை (Sanskritization) யின் அமிசங்கள் அதிகரித்துச் செல்லாம் அதாவது இங்குள்ள பாரம்பரியத்தில் இல்லாத ஆனால் உயர் கோயில்களிற் பேணப்பட வேண்டியன் என்று கருதப்படும் சில சடங்குகள், நடைமுறைகள் இங்கு மேற்கொள்ளப்படுவது தனித்துவம் முடியாத ஒன்றாகும்.

(பாரதீயப்) மிகவுக்கிடையால்,

காலத்திற்கேற்ற சில ஒழுங்கு நெறிகள் தோன்றுவது வரலாற்று தேவையாகும். நூலினை வெளியிடும் சபையும் அதன் பணிகளும் இல்லை மையை நிலைநாட்டுகின்றன.

பக்தி அறுபவ முறைமையில் இந்த தனித்துவங்கள் பேணப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஒன்றாகும். இக்கோயிலின் மிகப்பெரிய சிறப்பு, இங்குவரும் பக்தர்கள் முருகனுடன் நடத்திக்கொள்ளும் “சொல்லாடலாகும்” அவனுடன் பேசுவதுபோன்ற ஒரு பாவனை அவனும் தங்களிற்கு சொல்கின்றான் என்ற நம்பிக்கை. ஆத்மார்த்த சொல்லா

★ மனிதர் என்னத்தை மீறியும் காலச்சக்தி வேலைசெய்வதுண்டு. ★

டவுக்கு இங்குள்ள பூசைமரபுகள் இடைநிற்பதில்லை. கோயில்திடியில் நின்றாலே அந்த இணைவு ஏற்படுகிறது. இந்த மரபு பேணப்படுவது முக்கியம். அதனை வளர்ப்பதற்கு எவ்வெவற்றைச் செய்யலாம் என்று பார்ப்பதிலும் பார்க்க, அந்த மரபை ஊறு செய்வதற்கு எவ்வாறு இடம் கொடாது விடலாம் என்று பார்ப்பது முக்கியம். அதுவே தலையானதாகும்.

சந்திதியின் பிரதான மத அனுபவ அம்சம், அதன் “மதசன நாயக்” நிலையாகும். இங்கு ஒதுக்கப்பாடுகள் இல்லை. கலைரும் முருகனை தங்கள் நிலைநிற்கும் தெய்வமாகவே கருதி வழிபடுகின்றனர்.

அதே வேளையிற் இந்த ஸ்தலம் ஞானிகள் சித்தர்கள் வாழ்வின்ற ஒரு “மைய” மாகவும் உள்ளது நமது மத காலத்தின் இரண்டு அலைவரிசைகள் இங்கு அற்புதமாக இணைந்துள்ளன.

அந்த “ஒளி” பரப்பு என்றும் நிலவும்

— கா. சிவத்தம்பி —

ஞானச்சுடர் சந்தாதாரர்களுக்கு

பணிவான வேண்டுகோள்!

மேற்கூட 2000 ஆம் ஆண்டிற்குரிய சந்தாப்பணத்தை இதுவரை செலுத்தாதவர்கள் தங்களது சந்தாவைச் செலுத்தி 2001 ஆம் ஆண்டிற்குரிய மலரினை உறுதிப்படுத்துமாறு வேண்டுகின்றோம். சந்தாவினைச் செலுத்துவதன் மூலம் ஆச்சிரமப் பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு நீங்களும் உறுதுணை ஆகின்றீர்கள்.

நன்றி.

காசோலையாக அனுப்பவிரும்புவோர்

செ. மோகனதாஸ்

இலங்கை வங்கி செ. கணக்கு இல. 22096

பருத்தித்துறை.

அல்லது காசுக்கட்டளையாகவோ அனுப்பலாம்!

* ஒருவன் உனக்குச் செய்த உபகாரத்தை ஒருபோதும் மறவாதே. *

Easy way to learn English

(for reading and mastering vocabulary)

GOOD MANNERS

Manners makes a full fledged man. Manners can be described as a passport to success in life.

Home is the nursery of good manners and the parents have a great say in their inculcation. Home life needs refinement otherwise the little once will go astray. Next come the School. The teachers are in a hurry to impart only the knowledge, but they ignore the vital aspects of manners. Most of the teachers are excellent instructors but fail to guide the students who are to become the leading citizens of Sri Lanka. Teacher's guidance is very necessary to mould the students, otherwise they will be cursed by the students for this grave sin of omission.

It's crystal clear, all over the World Society has come to sorry end because men are judged more by their money than by their manners.

Children pass examination with honours but often fail in life. The reason for their failure lies in the negligence of good manners in their tender ages.

There is an English Saying.

"When wealth is lost nothing is lost"

"When health is lost something is lost"

"When Character is lost every thing is lost"

S. Thurairajah

கஷ்டங்கள்தான் மனிதனைக் கடவுள் ஏக்கம் திருப்புகிறது.

ஜூப்பசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06 - 10 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
 அறிமுகவுரை:- திரு. சி. வைகுந்தசாமி
 (இளைப்பாறிய அதிபர்)
 சொற்பொழிவு:- “ பக்திநெறி ”
 வழங்குபவர்:- திரு. இரா. செல்வவடிவேல் (யாழ்ப்பாணம்)

13 - 10 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
 அறிமுகவுரை:- திரு. ஆ. அருணாசலம்
 (பேரவை உப செயலாளர்)
 சொற்பொழிவு:- “ கற்றதனால் ஆயபயன் ”
 வழங்குபவர்:- செல்வன் தி. செல்வமனோகரன்

20 - 10 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
 அறிமுகவுரை:- திரு. ச. நவரத்தினராசவேல்
 (ஆசிரியர் சிறுப்பிட்டி)
 சொற்பொழிவு:- “ சைவம் ஓர் வாழ்க்கை முறை ”
 வழங்குபவர்:- திரு. க. சிவானந்தமுர்த்தி
 (முதுநிலைவிருவுரையாளர் தரம் I மெய்யியல்துறை
 பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணம்)

27 - 10 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

ஜூப்பசி - 2000

வெளியீட்டுரை:- திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை
 (இளைப்பாறிய ஆசிரியர், அல்வாய்)
 மதிப்புரை:- திரு. க. நவரெத்தினம்
 (ஆசிரியர், வடமராட்சி ம. மகளிர் கல்லூரி)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2000 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டி யில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2001 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொன்னின்றோம்.

கவர்சி குழு :

சந்தியான் ஆசிரம சைவ கலை மன்றாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்திதி, தொண்டமானரா: